

80

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

REVISTA SEMESTRAL
DESEMBRE 2024



ÍNDEX

— 2 —

Hola!

— 3 —

**Des de la taula
de l'alcaldessa**

— 5 —

Notícies del semestre

— 24 —

**Recordant l'Honorat Espigulé
(1927-2024)**

— 25 —

**Reconeixement de
les dones rurals gironines**

— 26 —

**La restauració de l'absis
del monestir romànic
de Sant Joan les Fonts**

— 30 —

Una àrea plena de dinamisme

— 32 —

Xavier de Torres

— 32 —

Balta Perarnau

— 32 —

Josep Orri

— 38 —

Els viatges d'en Quim

— 40 —

L'escola Castanyer

— 43 —

Gent d'abans (I)

— 46 —

Records

Hola!

Tot l'equip de redacció i col·laboradors d'El Soroll de les Fonts us presentem una nova edició de la revista municipal, que té l'objectiu de posar al dia a santjoanenques i santjoanencs de les activitats que s'han desenvolupat al municipi els darrers mesos.

Com és habitual, aquest número surt al carrer en l'època que envolta Nadal i que comença un any nou.

Per això, des d'aquí, us volem desitjar una bona entrada al 2025 i esperem que els mesos vinents es facin realitat tots els vostres projectes, des dels més grans fins als més petits, que no oblidem que, moltes vegades, són els que realment importen.

Bones festes i felix Soroll!!



SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

80

Edició

Ajuntament de Sant Joan les Fonts

Redacció

Joaquim Ferrer, Xavier Valeri, Roger Santaló, Imma Brull, Anna Escarpanterl, alumnes de l'escola Castanyer i Glam Cooperativa de Comunicació

Disseny

Glam Cooperativa de Comunicació
— www.glam.coop

Dipòsit legal

GI-966-90

Impressió

Impremta Costa
—Tel. 972 26 03 41

Tiratge

1.700 exemplars

La redacció no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats.

Nota de la redacció: si algú no rep la revista puntualment en el seu domicili, si us plau, poseu-vos en contacte amb nosaltres al 972 29 00 52

Autor de la fotografia de la portada:
Edu Volador

DES DE LA TAULA DE L'ALCALDESSA

MARIA VIDAL



Benvolgudes veïnes i veïns
de Sant Joan les Fonts,

Mig any després de l'anterior revista presentem un número nou carregat d'informació i novetats que, ben segur, us ajudarà a omplir hores de lectura –interessants i profitoses– sobre el nostre municipi.

En aquests mesos han passat moltes coses al nostre país que ens porten a reflexionar sobre com es gestionen els recursos públics, i com la població de municipis i comarques pot contribuir a una millor resolució de conflictes naturals i socials amb voluntat i coordinació entre totes i tots.

A la Garrotxa disposem d'un grup d'emergències comarcal liderat pel SIG-MA, el Consorci de Medi Ambient i Salut Pública, en el qual ens coordinem per resoldre situacions complexes d'abast supramunicipal en tot allò que fa referència

als fenòmens naturals. Així mateix, ens trobem en procés d'actualització dels nostres plans d'emergència municipals. Recentment, hem parlat amb l'ACA (Agència Catalana de l'Aigua), amb la que hem dut a terme una revisió del tram urbà del riu Fluvià al pas pel poble de Sant Joan, així com el tram anterior a l'entrada. Aquesta revisió ha permès detectar algunes espècies que caldrà tallar per esponjar la llera del riu. No obstant, ens ha permès veure també que el tram del Fluvià a Sant Joan no està en situació de risc alt, sinó que amb una intervenció puntual podrem millorar-ne la circulació de l'aigua.

Cal que recordem que a Sant Joan les Fonts encara estem en situació d'excepcionalitat. Això vol dir que està prohibit, entre d'altres, l'ompliment total o parcial de fonts ornamentals, llacs artificials i altres

elements d'ús estètic de l'aigua. Per això, fonts ornamentals com la de la rotonda de Peracaula està sense funcionar. Desitgem que el nou any ens porti moltes pluges regulars i amb un repartiment coherent pel territori, perquè la Garrotxa recuperi la seva essència humida i de verds profunds que tant la caracteritza.

No voldria acabar sense recordar totes les persones que ens han deixat, ja sigui per causa natural, per causes no volgudes com qualsevol mena de violència, atacs, guerres, catàstrofes naturals i moltes altres que continuem veient cada dia als mitjans de comunicació i xarxes socials.

Veïns i veïnes, amics i amigues, us desitjo unes molt bones festes de Nadal. Que pugueu gaudir del temps en família amb salut i plenitud.

Bones festes i felix 2025

Naixements, matrimonis i defuncions

NAIXEMENTS

Júlia Sala Solari	12-07-2024
Kaylani Díaz Elvir	25-07-2024
Teia Riubrujent del Egido	31-07-2024
Nadia El Hajji Roata	03-09-2024
Iu Caula Castro	05-09-2024
Monsef Hajam	05-11-2024
Mia Raza Lucan	23-11-2024

MATRIMONIS

Guillem Sala Coderch
Pamela Barbara Solari Marthy 07-06-2024

DEFUNCIONS

Juny
Bernardina Buxó Albareda, Joaquín Domènech Roque, Maria Coma Guinó

Juliol
Joan Serra Puntí, Encarnació Estarriola Carreras, Mercè Egido Moliné

Agost
Maria Masegú Corominas, Vicenta Caritg Noguer, Anna Ferrés Serrat

Setembre
Maria Serramitjana Planella

Octubre
Concepció Vergés Ayats, Honorato Espigulé Ros

Novembre
Ramona Serrat Vila, Roser Demiquels Agustí, Maria del Roser Callís Puigvert

TELÈFONS D'INFORMACIÓ PER A EMERGÈNCIES

Bombers
112
Mossos
112
Emergències mèdiques
061

WhatsApp
621 241 458

Àrea Bàsica de Salut
Sant Joan les Fonts
972 29 08 36
La Canya
972 29 20 89

Ajuntament de Sant Joan les Fonts
972 29 00 52



Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts
Edifici de Ràdio Sant Joan



Desfibril·lador de la Canya
Entrada de l'Associació Esportiva La Canya



Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts (CPS)
NOVA UBICACIÓ a la façana del CPS

Davant una aturada cardíaca, cal trucar al 112, utilitzar els desfibril·lador i esperar els serveis d'emergència



NOTÍCIES DEL SEMESTRE



Maria Serra i David Plana s'estrenen com a pubilla i hereu de Sant Joan les Fonts

Els santjoanencs David Plana i Maria Serra van ser proclamats com a nous hereu i pubilla de Sant Joan les Fonts, i representaran el municipi fins a la Festa Major del 2025. Substitueixen a Coral Moli i Lluç Amor, que ens van representar l'any anterior. Moltes gràcies per la vostra tasca!



El director de Begudà, Terenci Corominas, roda la seva primera pel·lícula de ficció a Sant Joan les Fonts

El secreto del corazón, protagonitzada per Maria Pau Pigem i Ernesto Collado, està basada en la novel·la de Montserrat Gascón

Un supermercat de Sant Joan les Fonts, el pont de Cossei i l'església de Santa Eulàlia de Begudà són tres de les diverses localitzacions escollides per Terenci Corominas per gravar el seu primer llargmetratge de ficció, *El secreto del corazón*, un film basat en la novel·la de Montserrat Gascón del mateix nom. El director ha apostat per gravar al municipi on va créixer, i també a altres punts de la Garrotxa i la província de Girona, però també es trasllada al Mar-

roc. Per a Corominas, el retorn als paisatges de la seva infantesa "era inevitable" perquè la pantalla reflecteixi l'autenticitat que vol transmetre. El rodatge va tenir lloc durant el mes de novembre.

La pel·lícula explora els límits emocionals i humans davant l'adversitat, i convida a replantejar-se aspectes de la vida. Entre el repartiment, compta amb Maria Pau Pigem, Ernesto Collado o Mònica Glanzel, entre altres.



Sant Joan les Fonts tanca una Festa Major molt especial

Durant els actes es van celebrar els 20 anys de la Nit de les Dones d'Aigua i els 20 anys de la colla de carnaval Santjoanenca

Sant Joan les Fonts va entrar a l'estiu de la millor manera possible: gaudint de la seva Festa Major, que va portar la gresca al carrer. Del 21 al 24 de juny, el municipi va viure més d'una quinzena d'activitats diferents, organitzades per la Comissió de Festes. El tret de sortida el va donar el pregó de la Santjoanenca, que ja porta 20 carnestoltes al'esquena. La colla va fer un repàs de la seva trajectòria i va mostrar al públic assistent les disfresses que han dut en aquestes dues dècades de diversió. El divendres va acabar amb un sopar popu-

lar amenitzat per la música de DJ Petit.

El dissabte va arrencar amb una concentració de vehicles clàssics, a càrrec de Motor Antic Garrotxa, que va portar diverses joies del món del motor al Prat de Can Miquelet, i que va culminar amb un esmorzar popular. Paral·lelament, els nens i nenes van poder gaudir de diversos jocs inflables. A la tarda, Manel Soler va presentar el seu llibre *Rutes pel municipi de Sant Joan les Fonts*, acompanyat de l'editor Josep Oliveras. La nit va culminar amb el 3r Festival FontsiRock, amb l'ac-

tuació de grups com Sine Vexilum, Terra Stercore, El Flacotirador i The Apollardos, que van fer vibrar el públic assistent.

Diumenge, la revetlla va començar amb l'arribada de la flama del Canigó, que es va repartir entre tots aquells veïns i veïnes que van voler endur-se-la a casa. A la nit va arribar un dels actes més esperats de la festa: la Nit de les Dones d'Aigua, que enguany feia 20 anys. Es va viure un espectacle màgic, que va relatar un cop més la llegenda de les fades de riu, i es va fer esment del patrimoni de fonts



del municipi. Un miler de persones es van aplegar als voltants del pont medieval per gaudir de l'espectacle, que va anar a càrrec de Drakònia, la companyia que més vegades ha muntat l'escena. Tot seguit, es va poder veure un magnífic espectacle pirotècnic, i la revetlla va acabar a la plaça Major, amb música de Discomòbil la Canya.

Dilluns, Sant Joan, va arrencar amb el concurs de pesca. Es tracta de la jornada amb més activitats tradicionals, com el ball de la faràndula a la plaça Major, la cer-

cavila fins a l'església parroquial, o el concert i ball de Festa Major amb l'Orquestra Maravella, al qual van assistir sis-centes persones. A la nit, l'Orquestra també va interpretar la Serenata de l'Alcaldessa, que com és tradició va cloure la festa.

L'Ajuntament vol agrair la Comissió de Festes de Sant Joan les Fonts la seva tasca per fer una celebració festiva. I també agraeix els veïns i veïnes de Sant Joan les Fonts la seva participació en unes festes divertides, i al mateix temps, cíviques.



Celebració del Dia Internacional per a l'Alliberament LGBTIQ+

El 28 de juny passat, Dia Internacional de l'Orgull o per a l'Alliberament LGBTIQ+, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts es va sumar a les reivindicacions del col·lectiu, per erradicar les discriminacions que pateixen i reforçar la dignitat de tothom.

Amb aquest motiu es va llegir el manifest institucional a la plaça de l'Ajuntament, i també es va penjar la bandera irisada que representa arreu del món la diversitat sexoafectiva.



Arranjament del camí de Mas Palou

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va executar els primers dies de juliol l'arranjament i asfaltat d'una part del camí de Palou, situat a Sant Cosme (Begudà), de 350 metres. Es tracta d'un camí que connecta amb el vial que passa pel costat de la fàbrica Alzamora, i que fins ara no tenia asfalt. Durant les obres, que van durar una setmana, es va compactar el material per pavimentar el camí, i es va cobrir amb reg asfàltic. L'actuació ha tingut un cost aproximat de 21.000 euros.



La Canya celebra el 10è aniversari del seu Sant Fermín particular

S'han complert deu edicions d'un esdeveniment que imita la festa de Pamplona, i que atrau gent de tota la comarca

Segurament és una de les festes més originals de l'estiu a la Garrotxa, i per això cada any hi participen tantes persones: és el Sant Fermín de la Canya, un esdeveniment que reproduïx els elements més característics de la celebració de Pamplona: els àpats dels grups d'amics, les activitats de reminiscències basques, música de xaranga al carrer, jocs per a la mainada... però sobretot la devoció per Sant Fermí, el "Txupinazo" i "l'Encierru". Aquí, però, no hi ha bous al carrer, sinó que la gent corre per davant d'unes carretes d'imitació decorades per a l'ocasió.

El dissabte 13 de juliol, el Sant Fermín de la Canya va fer deu anys, i manté el seu esperit inicial que l'han dut a convertir-se

en tota una referència. La festa arrenca a les 7 del matí, amb la trobada de les persones participants per anar a buscar el sant, custodiat cada any per una família de la Canya. A les 8 h es canten els goigs (adaptats), es tira el "Txupinazo" i la gent corre per "l'Encierru" del carrer Antoni Moner. Un cop fet l'esforç, es gaudeix d'un esmorzar de forquilla a la Cooperativa i, a partir de 2/4 de 12 del migdia, comença l'exhibició de pelotaris, de tall vertical i d'aizkolaris, a més de jocs rurals per als més petits. Tot està amenitzat per la Xaranga Dammer, i Discomòbil la Canya. La furgoteka de Jordi Vilarrasa va ser l'encarregada de calmar la gana dels més afamats.

Fotos: Conxita Pararols

Nous contractes de manteniment de jardineria

En el ple municipal ordinari de Sant Joan les Fonts, celebrat el dijous 18 de juliol, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va aprovar dos punts per millorar la gestió del poble en diferents àmbits. D'una banda, es van tirar endavant els nous contractes de manteniment de jardineria, després d'haver-se esgotat la concessió anterior. De l'altra, el nostre municipi s'ha convertit en membre de ple dret del Consorci DinàmiG, fet que li permet accedir directament a recursos de l'organisme que fins ara depenien del Consell Comarcal de la Garrotxa.

Els contractes dels serveis de conservació, manteniment, neteja i treballs d'ornamentació de la jardineria de Sant Joan les Fonts (aprovat amb l'abstenció de Sant Joan Plural) estan dividits en dos lots. El primer, reservat per a centres especials de treball d'iniciativa social i empreses d'inserció, es va adjudicar a La Fageda Fundació, per valor de gairebé 33.000 €. L'entitat s'encarrega del manteniment de la jardineria dels parterres i espais específics referents a l'espai del Parc de les Olors, l'Hort del rector i la zona del Monestir Romànic de Sant Joan les Fonts. El segon cobria el manteniment de les zones verdes de la resta de tots els nuclis del municipi i va ser adjudicat a Arico Forest SL, per valor de 306.517 €. Els contractes responen a dos anys de servei.

Nou membre de DinàmiG

L'adhesió de Sant Joan les Fonts al Consorci DinàmiG va comptar amb el suport dels dos grups que formen part de la corporació municipal. Amb aquesta entrada, s'ha convertit en el primer poble de la Garrotxa -després d'Olot- membre de ple dret de l'Agència d'Innovació i

Desenvolupament de la Garrotxa, representada fins ara pel Consell Comarcal. Això vol dir que el municipi té veu i vot en les decisions del Consorci, fet que li permet poder traslladar en primera persona els reptes i les preocupacions en els àmbits laborals i de desenvolupament econòmic del teixit comercial i empresarial de Sant Joan. Això farà que des del Consorci es puguin dissenyar plans específics per afavorir l'impuls socioeconòmic del municipi. A part, un tècnic de DinàmiG estarà regularment a disposició de la ciutadania de Sant Joan les Fonts per ajudar en recursos laborals al veïnat, que no s'haurà de desplaçar a Olot. I a mesura que altres pobles garrotxins s'hi adhereixin, es podran treballar en estratègies comarcals per aconseguir el desenvolupament global de la comarca. Per les seves característiques, Sant Joan aporta a DinàmiG un total de 8.948 € anuals.



El barri dels Torrents celebra la seva festa!

Després d'un dia calorós, dissabte 20 de juliol, veïns i veïnes del barri dels Torrents de Sant Joan les Fonts van celebrar la seva festa amb un sopar popular i ball amb el duet Atènia, que va tenir lloc a la pista coberta poliesportiva del CP Santjoanenc.

La trobada, a més de divertir els assistents, serveix per enfortir les relacions entre aquest veïnat del municipi. Moltes gràcies a l'Associació de Veïns del barri dels Torrents per l'organització.

Lectures d'aigua amb tauleta per agilitzar el servei

Amb la incorporació de les tecnologies a l'administració pública, es busca millorar el servei al ciutadà. En aquest cas, la incorporació de la tauleta des del primer trimestre d'aquest 2024 ha permès optimitzar la feina dels treballadors públics, i eliminar passos en la introducció de dades al sistema.

Tot seguit, està previst que s'instal·lin comptadors de telelectura arreu. Amb aquest nou giny, el comptador traslladarà directament les dades al treballador quan aquest passi pel costat, sense haver de mirar el comptador. Això també comportarà poder detectar anomalies més ràpidament, perquè les dades monitorades podran alertar de problemes en el subministrament.



La Festa de Begudà creix i reforça el lligam entre veïns i veïnes

Begudà va celebrar la seva festa del 26 al 28 de juliol amb activitats per a tots els públics

L'entrada d'una comissió de festes a Begudà va suposar un tomb per a la festivitat d'aquest nucli de Sant Joan les Fonts i per la forma d'interacció dels veïns i veïnes amb els esdeveniments. Una de les apostes de la nova comissió va ser plantejar-se poder fer actes diversos dies, fent sortir la gent als espais públics, i adaptar les activitats al tipus de persones que viuen al nucli, format per habitants de tota la vida i noves famílies amb ganes de gaudir de l'entorn d'aquest racó de la Garrotxa.

En aquesta ocasió, les festes van començar divendres 26 de juliol amb les microcomèdies "Lift" i "Flit", de la Companyia del Gremi, que va reunir més de

200 persones al centre sociocultural de Begudà. Posteriorment, una projecció va tancar els actes, mentre els assistents degustaven productes locals d'embotits Vilarrasa i embotits Corominas, així com entrepans de la furgoteka de Ka'l Tit.

L'endemà dissabte, tot i la calor, uns 80 nens i nenes van gaudir de jocs de malabars i d'altres vinculats amb el món del circ. També es va disputar el partit de futbol de casats contra solters, que sorprenentment van guanyar els primers. La jornada va acabar amb un sopar popular, al qual van assistir 200 persones, que es va allargar fins a les 2 de la matinada, amb el ball del duet Atènia, del qual forma part

el santjoanenc Jordi Llongarriu.

Diumenge va tenir lloc la tradicional missa solemne, acompanyada de l'actuació de la Coral Polígola. En acabar la cerimònia, hi va haver el ball de la farandula, amb els capgrossos Eulàlia i Cosme, acompanyats dels timbalers i grallers de Bianya i les Preses. Els nens i nenes de Begudà també van fer ballar la faranduleta, els capgrossos que van estrenar l'any passat després d'haver-los fet ells mateixos en un taller proposat per les famílies. Les festes van acabar amb un circuit d'obstacles per a petits, en el qual van participar 100 infants, i amb una classe de zumba i country.

El pavelló de bàsquet del CPS passa a anomenar-se "Pep Cargol"

El 27 de juliol passat, el Club Poliesportiu Santjoanenc va voler homenatjar amb un merescut reconeixement la gran llegenda del bàsquet del municipi, Josep Cargol, per la seva trajectòria. L'acte, que va comptar amb l'assistència de més de 150 persones -a més de tota la seva família-, va oficialitzar l'exjugador com a soci d'honor del CPS, se li va fer lliurament del pin del club i també es va anunciar que la darrera assemblea del CPS havia acordat batejar amb el seu nom el pavelló de bàsquet. El jugador s'uneix així als dos esportistes d'honor del Club Poliesportiu Santjoanenc: el ciclista Carles Torrent i el nedador Albert Gelis.

Pep Cargol té un palmarès envejable, amb més de 500 partits en les principals competicions del bàsquet, dues lligues ACB, dues Copes del Rei i una Eurolliga. Imatge: www.garrotxadigital.cat



La brigada neteja els canals de Peracaula

Com cada mes d'agost, la Brigada Municipal de Sant Joan les Fonts va dur a terme els treballs de neteja i manteniment dels canals, rentadors i basses de la zona de Peracaula.

Es tracta d'una actuació rutinària, en la que es buiden i es retiren els llots acumulats, fet que permet preparar la zona per a l'arribada de la tardor, època de caiguda de fulles dels arbres i amb previsions de pluges més intenses. D'aquesta manera, es treballa per evitar que les fulles taponin els sistemes hidràulics i es produeixin desbordaments d'aigua.



Actuacions per fer més eficient la xarxa d'aigües municipal

Amb la intenció d'aprofitar al màxim l'aigua municipal, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha anat intervenint en diferents punts del servei per fer que la xarxa sigui el més eficient possible. Amb aquest motiu, es va actuar al carrer de la Casanova, al polígon de Begudà, per evitar pèrdues en les canonades del sector.

Durant l'estiu s'han arreglat els punts malmesos de la xarxa en aquest indret, amb un cost de 32.000 euros. Les obres de millora eviten la pèrdua de 5.000 litres d'aigua en el tram del carrer Casanova, que ara s'aprofiten en la xarxa d'aigües municipal.



Consells de seguretat dels mossos d'esquadra

A finals del mes d'agost, mig centenar de veïns i veïnes de Sant Joan les Fonts van assistir a la xerrada que van fer els Mossos d'Esquadra al Casal Cívic de la Canya. L'objectiu: conèixer diversos consells de seguretat per tal d'evitar ser víctima d'un delictes. La policia Marina Domènech va ser l'encarregada de la xerrada i va explicar casos que s'havien donat a la Garrotxa i que s'havien de tenir en compte. Per exemple: com evitar l'estirada de cadenes personals, el robatori d'anells o esquivar ser assaltats a la sortida d'un caixer o un supermercat.

Domènech va donar indicacions també de com actuar quan marxem de casa per un període determinat. A la xerrada, organitzada conjuntament entre els mateixos Mossos, el Consorci d'Acció Social de la Garrotxa i el Consell Comarcal, els assistents van poder fer preguntes a l'agent, que també va insistir en estar alerta amb els missatges estranys que es reben als mòbils o les visites de falsos operaris de serveis com la llum, el gas o el telèfon.





Monument en homenatge als donants de sang de Sant Joan les Fonts

Des d'aquest setembre, Sant Joan les Fonts s'afegeix a altres pobles de la demarcació que visibilitzen la contribució dels donants de sang a la societat. La seva aportació és vital per fer funcionar el sistema públic de sanitat del nostre país, un acte altruista per donar més vida a altres persones que ho necessiten. Per aquest motiu, molts municipis catalans volen reconèixer aquesta aportació. Un d'ells és Sant Joan les Fonts, que ja té un monument públic dedicat als donants de sang.

L'obra, ubicada a la plaça Pau Casals de Sant Joan, ha estat creada per l'artista de Begudà, Xavier de Torres. Especialitzat en el treball amb roca volcànica, de Torres ha fet una combinació escultòrica anomenada "L'abraçada", que repre-

senta, d'una banda, l'abraçada de dues persones en una peça de marbre i, de l'altra, un cor que sobresurt en una pedra basàltica, com a símbol de la generositat dels donants de sang. El treball està fet amb materials aportats pel mateix Ajuntament de Sant Joan les Fonts.

Tot i la pluja, mig centenar de persones van assistir a la inauguració, que va comptar amb l'assistència de l'artista Xavier de Torres; l'alcaldeessa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal; la presidenta de l'Associació de Donants de Sang de la Garrotxa i delegada del col·lectiu al municipi, Montse Soler; el president de l'Associació de Donants de Sang a Girona, Jordi Segura; el president del Banc de Sang i Teixits de la demarcació de Girona,

Alfred Mingo, i la vocal de la Federació Catalana de Donants de Sang, Maria Cinta Orra. Tots ells van agrair la contribució de l'Ajuntament per fer possible aquest homenatge. Aprofitant l'avinentsa, l'entitat garrotxina també va celebrar la seva assemblea anual a Sant Joan, en la qual es va reconèixer la tasca de les diferents delegades garrotxines que han ostentat el càrrec abans de la Montse Soler: Carme Lladó, Mari Herència i Pilar Puigdemont.

"L'abraçada", de Xavier de Torres, és el sisè monument que hi ha a la Garrotxa, com a símbol del gest dels receptors als donants del poble per la seva contribució. Sant Joan les Fonts és el segon municipi de la comarca en nombre de donants de sang.



L'atleta local Josema González guanya la segona cursa Backyard Ultra de Sant Joan

Sant Joan les Fonts va acollir el cap de setmana del 14 i 15 de setembre la segona edició de la Backyard Ultra, una cursa de resistència organitzada per l'Associació Esportiva Quilòmetres amb Sentit, en la qual guanya la persona que aguanta més temps fent voltes al circuit.

Aquest 2024, la cursa ha tingut un guanyador inesperat, que s'ha imposat als grans favorits d'entre el centenar d'atletes vinguts d'arreu de Catalunya. Es tracta d'en Josema González, de Sant Joan les Fonts, que ajuda en l'organització de la cursa i que va provar per prime-

ra vegada aquesta modalitat l'any passat. L'atleta santjoanenc va guanyar després de fer 29 voltes al recorregut, completant així 194,3 quilòmetres en gairebé 29 hores de competició. Maribel Alfaro, per la seva banda, és la dona que va resistir més temps en la cursa.

La prova havia arrencat dissabte a les 9 del matí a l'Estada Juvinyà i recorria un circuit que passava per diferents racons emblemàtics de Sant Joan. Abans d'acabar l'hora, tots els atletes han d'haver tornat al punt d'inici per tocar la campana que els dona l'oportunitat d'iniciar la

volta següent. I es torna a repetir fins que les forces aguantin.

L'organització valora molt positivament la segona edició de la Backyard, que tenia totes les inscripcions exhaurides, i assegura que moltes persones ja demanen repetir la cursa l'any vinent. Des de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, s'agraeix la implicació de l'entitat i el voluntariat, la bona sintonia aportada pels participants amb el poble, i la comprensió dels veïns i veïnes per la celebració d'una prova que porta l'esport al cor del municipi durant gairebé tot el cap de setmana.

La Diada Nacional de Catalunya a Sant Joan les Fonts

L'11 de Setembre a Sant Joan les Fonts va tornar a ser una jornada molt participada. Desenes de veïns i veïnes van desplaçar-se a peu fins a les Escoles de Begudà per commemorar la Diada Nacional a través de diferents corriols del municipi. Allà, totes les persones assistents van participar en l'acte institucional, amb parlaments de representants d'Òmnium Garrotxa i de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts. A més, es va hissar l'estelada i la Laura Plasència va interpretar algunes cançons tradicionals.

Una setmana abans, Besalú havia acollit l'acte institucional comarcal, que va comptar amb l'assistència de tres regidores del municipi, Dolors Cullet, Irene Roura i Rosa Serra, que van recollir una bandera de mans del Consell Comarcal. A més, es va fer una conferència a càrrec de l'activista cultural garrotxí Pep Fargas.



Nova vorera al carrer Mestre Josep Maria Gratacós

Des de fa alguns anys, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts impulsa els "Quedem a la plaça?", un espai de trobada oberta a tothom entre els representants del consistori i els veïns i veïnes del municipi. Allà, es conversa sobre els reptes del municipi i es proposen possibles accions per millorar el dia a dia dels santjoanencs i santjoanencs.

Una mostra del seu funcionament es pot comprovar en la reparació de la vorera del carrer Mestre Josep Maria Gratacós de la Canya. Ubicada en un punt molt transitat per vianants, on s'ajunten diversos comerços d'alimentació i restauració i la sala Cooperativa de la Canya, estava deteriorada, fet que complicava el pas dels usuaris i usuàries.

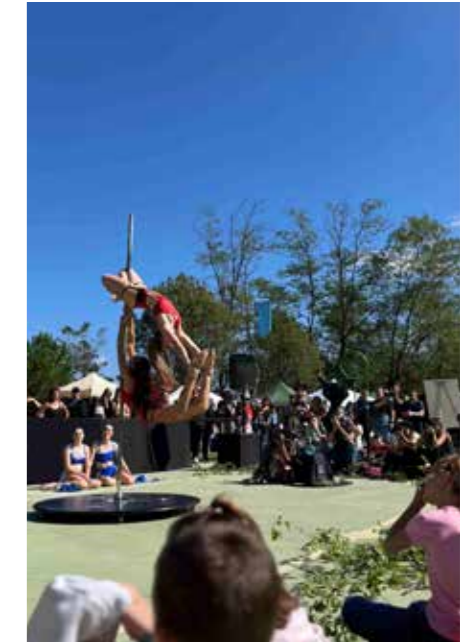
Arran de la petició feta en una de les trobades del "Quedem a la plaça?", l'Ajuntament ha renovat el paviment, amb un llistat de formigó. El cost de l'obra, feta a finals d'octubre, ha estat de 17.908 euros, abonats íntegrament per l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts.

El nou centre cívic, en marxa

A principis del mes d'octubre es van acabar les tasques d'enderroc i retirada de runa del nou local social del municipi, situat a l'antic Escorxador, davant del parc de Can Miquelet.

En aquesta fase dels treballs també s'ha consolidat l'estructura existent que es volia mantenir, com la paret de la façana principal, i s'està adequant el recinte perquè esdevingui en dos espais multifuncionals. Les obres segueixen al ritme esperat, amb el gran gruix d'elles previstes per al 2025.

Paral·lelament a les obres, des del Consell de Poble de Sant Joan les Fonts, la Canya i Begudà, s'estan impulsant trobades per escoltar la visió dels veïns per determinar com ha de ser el model d'aquest nou equipament i com pot ajudar a millorar la vida del poble. De moment, el tipus de gestió, el punt al servei de les entitats o la seva possible obertura per dotar d'un nou espai de lleure al municipi són els diàlegs principals que es recullen de les inquietuds veïnals.



La Fira Bruixeria reuneix multitud de visitants al Clot de l'Infern

El Prat de les Coromines de Sant Joan les Fonts es va convertir, com cada primer cap de setmana d'octubre, en el Clot de l'Infern, l'espai central on es desenvolupa la Fira Bruixeria. Enguany, moltes persones van tornar a treure el cap per l'esdeveniment i van poder gaudir de la seixantena de parades esotèriques presents.

Un dels reptes més importants que havia d'afrontar aquesta edició era poder compaginar la celebració d'actes fetilles i, al mateix temps, descobrir una cultura espiritual com l'hinduista. Per mantenir el respecte cap a aquesta expressió cultu-

ral, la mateixa organització va demanar assessorament a l'Oficina d'Afers Religiosos. Alguns dels actes van haver de traslladar-se al Castell de Juvinyà, un altre dels espais habituals de la Fira Bruixeria, per tal que es poguessin dur a terme. Al final, la compenetració va ser un èxit, i el públic va viure amb molt d'interès cadascuna de les conferències i activitats programades.

Així, es va poder gaudir de xerrades sobre l'hinduisme i el seu camí d'aprenentatge, tallers de dansa clàssica hindú, rituals, lectures sobre el déu Ganesh, cants harmònics, banys de gongs o tatu-

atges amb essència hindú. Tot compaginat amb les activitats típiques de la Fira, com ara el ball dels gegants dels quatre elements i el ball de bruixes, el concurs de llançament d'escombra, les xerrades, els espectacles centrats en la mitologia (Pole Dance Garrotxa) o el foc (companyia Excalibur) i els tallers especialitzats del Castell de Juvinyà.

La 18a Fira Internacional Bruixeria és organitzada per l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts i l'Imma del Destí, amb la col·laboració de la Colla Santjoanenca, la penya S'tokats i Protecció Civil d'Olot.

Sant Joan les Fonts acull l'acte "Garrotxa, territori socialment responsable"

El nostre municipi es consolida com un espai de celebració d'actes per la idoneïtat i versatilitat dels seus espais, com l'església del Monestir Romànic.

Així, el 16 d'octubre, l'Agència d'Innovació i Desenvolupament de la Garrotxa hi va organitzar el lliurament de les acreditacions dels projectes de la Carta Europea de Turisme Sostenible, Territori Socialment Responsable, Empreses Lingüísticament Responsables i Memòries de Sostenibilitat segons la metodologia del Codi de Gestió Sostenible. També es van reconèixer a les empreses col·laboradores del projecte Garrotxa Approp.

En total, es van atorgar mig centenar de distincions a empreses i organismes de la comarca, molts d'elles presents a Sant Joan les Fonts.



Sant Joan les Fonts, reconeguda amb tres flors de Viles Florides

Des de fa alguns anys, Sant Joan les Fonts forma part del moviment Viles Florides, un projecte que promou l'enjardinament i la protecció dels espais verds amb la intenció de millorar la qualitat de vida dels veïns i veïnes, a més de propiciar indrets públics agradables. En l'acte de reconeixement anual, celebrat aquest octubre a Blanes, el nostre municipi ha estat distingit amb tres flors d'honor, gairebé el màxim que es pot aconseguir (quatre flors d'honor). Actualment, a Catalunya hi ha 137 municipis distingits com a Vila Florida.

Per reconèixer aquesta tasca, es té en compte l'estat i conservació del mobiliari urbà, la presència de parcs infantils, la conscienciació social envers les polítiques de sostenibilitat mediambiental o el desenvolupament de les economies locals a través de l'atractiu dels jardins i parcs urbans.

Viles Florides també busca la implicació ciutadana per complir amb aquests valors, i s'interessa per conèixer com, des de l'àmbit privat, es treballa per continuar millorant els espais verds i mantenir vius, naturals i verds els nostres entorns més propers.

Reunió amb el delegat del govern de la Generalitat

Aquest octubre, l'alcaldesa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, i el regidor d'Hisenda i Governació, Carles Grèbol, es van reunir amb el nou delegat del govern de la Generalitat de Catalunya a la demarcació de Girona, Xavier Guitart.

Els representants de l'Ajuntament van traslladar a Guitart els reptes del municipi, com la falta d'habitatge o els projectes d'urbanització del barri vell per desenvolupar-lo econòmicament, socialment i demogràficament.

També es va posar en relleu la manca d'agents de Mossos a la Garrotxa per garantir la seguretat ciutadana de tots els veïns i veïnes. Així mateix, es va demanar com l'Administració catalana pot ajudar a les famílies més envellides dels nostres municipis per adaptar els seus habitatges en l'últim tram de la seva vida, i així poder-lo passar a casa seva.

S'espera que la proximitat de Guitart, que també és alcalde de Camprodon, serveixi per garantir una bona assistència del govern a les necessitats de Sant Joan les Fonts.



Aprovades les ordenances fiscals per a l'any 2025

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va aprovar a finals d'octubre en un ple extraordinari la modificació provisional de les ordenances reguladores de tributs per al 2025, presentades per l'actual equip de govern de Junts per Sant Joan les Fonts i validades per unanimitat amb Sant Joan Plural.

Moltes de les ordenances depenen dels preus que fixa el Consell Comarcal de la Garrotxa, i per tant s'augmenten algunes taxes vinculades a aquest ens. Així, hi ha un increment del 5,25% en la taxa reguladora per la tramitació d'activitats. És la mateixa puja que aplica el Consell a l'Ajuntament. Passa el mateix amb la taxa per a la tramitació de les inspeccions relacionades amb la salut pública dels establiments oberts al públic, amb un augment percentual idèntic.

De totes maneres, en altres categories no s'ha aplicat la puja fixada pel Consell Comarcal. És el cas de la taxa de recollida d'escombraries: l'ens garrotxí

ha augmentat l'import en un 5,96%, però des de l'equip de govern s'ha optat per no aplicar la puja al veïnat. Per tant, aquesta taxa es mantindrà sense pujades per als santjoanencs i santjoanenques durant el 2025. Malgrat això, és important insistir a la població en fer un esforç a l'hora de separar els residus, per millorar les xifres de reciclatge. Els anys vinents s'haurà de fer front a més increments imposats per Europa. Com més es recicli, més fàcil serà per l'Ajuntament poder afrontar aquestes pujades repercutint el mínim possible sobre la ciutadania.

Una altra modificació beneficiosa per una part del municipi s'ha fet en l'ordenança fiscal reguladora per al subministrament i servei d'aigua potable. Abans, els veïns i veïnes de la muntanya d'Aiguaneira i el pla de Sant Cosme tenien tarifa pròpia, però ara passen a formar part del règim general, i tothom tindrà la mateixa tarifa. Això beneficia el veïnat d'Aiguaneira i el pla de Sant Cosme, que tindrà una rebaixa en la prestació del servei.

Finalment, en destaquen tres canvis: en la tarifa de fuita s'han establert dos tipus d'imports per m³; es tindrà en compte el consum detectat d'una fuita interna, i l'exempció s'aplicarà sempre que s'acrediti que el consum elevat ha estat un fet fortuït. També s'ha posat al dia l'ordenança de la prestació del servei d'acollida de l'escola bressol El Niu, i s'ha afegit que si alguna família no demana el servei, però recull el nadó més tard de les 17 h se li aplicarà la quota. I s'han modificat els conceptes de l'ordenança per expedició de documents administratius, que responen millor al que se sol·licita.



Obres a l'aparcament del carrer Puntia de Begudà

A finals d'octubre es van iniciar les obres de reparació de l'aparcament ubicat al principi del carrer Puntia, que s'ha cobert de grava compactada per evitar més els clots i basses que s'hi generen. Es va aprofitar també per ordenar i ampliar les places d'aparcament disponibles.

A més, s'ha creat un nou punt d'accés per tenir una via d'entrada i una de sortida, ja que fins aleshores tots els vehicles havien de passar pel mateix gual.

S'instal·len els contenidors per a restes de poda

Amb l'arribada de la tardor, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va repartir quatre contenidors de poda per tot el terme municipal. Estan ubicats als carrers Mossèn Bartomeu i Aiguaneira de Sant Joan, la urbanització de Peracaula i la urbanització de la Roureda de la Canya.

Cal recordar que només s'hi poden abocar restes vegetals. En cap cas, bosses de plàstic o altres tipus de residus, per impedir contaminació creuada en el reciclatge de la poda.





La recuperació de Can Viñolas com a factoria de paper

Durant dècades, el complex industrial del Molí Fondo de Sant Joan les Fonts, construït el segle XVIII, va acollir una fàbrica de paper. En aquest recinte hi havia l'edifici de Can Viñolas, que ara és propietat municipal.

Els darrers dos anys, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha reformat Can Viñolas, i des del 16 de novembre ha cedit l'espai a Integra, entitat del tercer sector, que hi ubicarà el seu taller de paper inclusiu per a persones amb altres capacitats. D'aquesta manera, el municipi recupera

un espai històric amenaçat per la falta d'ús, i torna a donar vida a l'edifici amb la finalitat per la qual va ser concebut: la de crear paper, aquest cop mitjançant el treball artesanal de l'associació garrotxina.

Amb la inauguració institucional, acaben unes obres que han tingut un cost aproximat de 116.000 euros i que han comptat amb el finançament de la Diputació de Girona (50.000 euros) i la Fundació Torraspapel (60.000 euros). S'hi ha remodelat tot l'espai interior de l'edifici, de 175 m² en una sola planta, amb

divisió espais, la construcció de lavabos i l'adequació dels paviments del taller per a les característiques de les feines que s'hi duran a terme. Abans, un camp de treball internacional ja va arranjar la terrassa exterior, que dona directament al riu Fluvià i a les colades basàltiques de Sant Joan les Fonts.

A l'acte d'inauguració van assistir membres del consistori municipal i de l'entitat, així com representants del Consell Comarcal de la Garrotxa i de la Diputació de Girona.



Estrena del documental sobre la família Corominas Toro

El dimarts 3 de desembre passat, Cines Olot va acollir l'estrena del documental *El año del relevo*, centrat en la família responsable de Porcs Casolans Corominas, que tenen parada al mercat d'Olot i l'explotació agrària al nucli de Begudà. El treball, impulsat per Interporc, recull el dia a dia de la família Corominas Toro i destaca l'esforç dels impulsors del negoci i el compromís de les noves generacions. L'acte, al qual van assistir els protagonistes, va ser organitzat pels ajuntaments d'Olot i de Sant Joan les Fonts amb la voluntat que la ciutat i la comarca en general el poguessin gaudir en pantalla gran, ja que només es pot veure a les plataformes Amazon Prime i Rakuten TV.

La pel·lícula, que s'havia estrenat en l'àmbit estatal a Madrid la setmana anterior, convida a conèixer la història del jove que està redefinint la seva identitat mitjançant el negoci familiar. A través de la seva experiència, busquen sensibilitzar la societat de l'esforç que implica la producció dels aliments que arriben a la nostra taula i que són essencials per a la salut i el benestar de la societat.

El documental se centra en dues famílies, una de les quals és la Corominas Toro. En diferents escenes quotidianes, el film explica el dia a dia d'en Fermí i la Paqui al capdavant del negoci i el dilema dels seus dos fills, Pol i Terenci, d'agafar el seu relleu quan aquests s'hagin jubilat.

Fanals més eficients a la carretera d'Olot

Una de les accions de les administracions per mitigar el canvi climàtic és la d'impulsar mesures per gastar menys energia. En aquesta línia, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha decidit canviar aquest 2024 els fanals de la carretera d'Olot, per tal de reduir el seu cost energètic i, de retruc, aconseguir un estalvi econòmic per al pressupost del consistori.

En total, Sant Joan les Fonts ha substituït 43 punts de llum de la carretera d'Olot. En aquests fanals la llum s'emeten en sistema LED i la seva renovació ha tingut un cost de 17.994,58 euros.

La renovació dels fanals es fa segons les directrius del Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible, de la qual se'n deriva una línia de subvencions que han permès poder fer el canvi de les lluminàries. De cara a l'any vinent es preveu substituir més làmpades públiques.



Dies de dol oficial per València

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts es va sumar als tres dies de dol oficial decretats per les greus inundacions que van patir el País Valencià i Castella-la Manxa el 29 d'octubre passat a causa del temporal i que va provocar 226 víctimes mortals. Amb motiu del dol, les banderes onejaven a mig pal al consistori municipal.

També cal recordar que tots els veïns i veïnes que vulguin col·laborar amb les iniciatives solidàries, que ho facin a través d'entitats dedicades a aquesta finalitat, com per exemple, Creu Roja o Càritas.

Fòrum d'empreses a Begudà

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va tornar a celebrar a finals de novembre un Fòrum d'empreses per parlar dels reptes del teixit econòmic del poble i com abordar-los per impulsar l'economia local. Seguint la línia de treball de trobades anteriors, es va presentar l'estudi de mobilitat de l'empresa Geoserveis, encarregat per l'Ajuntament.

Des de DinàmiG, es va insistir en l'obligació dels sectors públic i privat de tenir aprovats els plans d'igualtat i protocols d'actuació corresponents. DinàmiG pot donar suport en aquestes qüestions, de forma gratuïta.



Els contenidors de sal, a disposició de tothom

Quan arriba el fred, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts instal·la en diferents punts del municipi contenidors amb sal perquè tothom en pugui venir a buscar per posar-ne a la vorera de davant de casa i així evitar glaçades. Aquests contenidors són al parc de la Roureda i la plaça 1 d'octubre de la Canya, a l'ermita de Sant Cosme i a la zona de contenidors de Begudà, i als carrers Aiguanegra, Rafel Torras, la zona de les 40 cases i la urbanització de Peraucala a Sant Joan.



Nova guia local

Gràcies a una subvenció de la Diputació de Girona, des de la regidoria de Promoció i Turisme de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts s'ha impulsat l'edició d'una Guia de comerços, serveis i productors locals del municipi, amb l'objectiu de recollir i visibilitzar els comerços, serveis i productors del municipi.

La Guia segueix els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'agenda 2030, com ara l'ODS 8 (Promoure el creixement econòmic sostingut, inclusiu i sostenible, l'ocupació plena i productiva i el treball digne per a tothom), l'ODS 12 (Producció i consum sostenibles: Educar en consum responsable km 0) i l'ODS 15 (Vida terrestre).

Amb la difusió interna (a través d'una bustiada al municipi) i externa (a partir de

la difusió en punts estratègics) es reforçarà l'orgull de pertinença local i el valor del territori, tant per part del veïnatge com per part dels visitants.

La Guia de comerços, serveis i productors locals del municipi compta amb 77 establiments, separats per les categories següents: alimentació; bars i restaurants; comerç; productors de proximitat; lleure, oci i esport; artesanía; equipament de la llar; perruqueria i estètica; salut; enginyeria, arquitectura i assessoria; serveis gràfics i de comunicació; instal·lació, reparació i construcció i per últim, un apartat d'automoció.

Des d'Ajuntament es continuarà fent actuacions per dinamitzar i visibilitzar el nostre comerç i productors.

Anna Escarpenter, tècnica municipal



Ràdio Sant Joan ja té a la carta els programes dels participants de les Brigades Joves d'estiu

Es tracta de quatre pòdcasts que tracten sobre música urbana, viatges, sèries i motos, que responen als interessos dels participants

Sant Joan les Fonts torna a impulsar, a poc a poc, la seva ràdio municipal. Ràdio Sant Joan té una llarga història de més de 35 anys, i des dels membres de Fem Poble i el mateix ajuntament es pretén que l'emissora s'adapti al present. Una de les iniciatives impulsades va ser promoure un taller de pòdcast per als joves integrants de les Brigades Joves d'estiu.

Durant un mes, els participants van aprendre aspectes de guió, producció o veu i ritme adaptat al format radiofònic,

en un taller impartit pels periodistes Dani Carrasco (expert en pòdcast i veí de la Canya) i Roger Santaló (redactor a TV3 i Catalunya Ràdio).

Els quatre pòdcasts resultants s'adapten a les temàtiques que interessin als joves participants. Es tracta de "Sant Joan i acció", un programa en el qual es debat sobre les sèries del moment; "Fonts motors", que entrevista a aficionats al món de la moto i en el qual es parla sobre aquesta temàtica; "Ràdio joves", sobre la

música urbana que atrau els adolescents; i "Travel talks", que apropa al públic gustos o consells sobre turisme i viatges.

Qui vulgui recuperar tots aquests pòdcasts, ho pot fer a través de la plataforma per internet de Ràdio Sant Joan, al servei a la carta del web rsj.cat. S'espera que d'aquestes formacions en puguin sortir noves veus interessades en la comunicació perquè el mateix poble redescobreixi la ràdio municipal de Sant Joan les Fonts.



Club Bàsquet Garrotxa Santjoanenc

La temporada actual ha començat i aquest curs 2024-2025 el nostre club disposa dels equips següents:

Femení

Sènior primera territorial (entrenador: Manel Zapata)

Sots-25 (entrenador: David González)

Sots-25B (entrenador: Xevi Sala)

Preinfantil (entrenador: Lluç Danés)

Masculí

Sènior segona territorial (entrenador: Adrià Danés)

Sènior tercera territorial (entrenador: Joan Carles Hernández)

Cadet promoció (entrenador: David González)

Infantil (entrenador: Enric Gussinyer)

Comarcal

Coordinador: Enric Gussinyer

Mini (entrenadora: Camila Valentín)

Premini (entrenador: Aleix Comamala)

Escoleta (entrenadora: Maria Martí)

Actualment, disposem d'unes instal·lacions millors gràcies a les gestions de la junta del CPS amb l'Ajuntament, com ara l'arranjament dels vestidors del pavelló o el nou parquet de la pista. També s'ha d'afegir el canvi del marcador per un de més nou i modern i cal destacar la figura del conserge a l'entrada del club. Tenim l'esperança que les gestions fetes per la junta ens permeti aconseguir modificar el paviment de la pista exterior.

Val a dir que a partir d'aquesta temporada el nostre pavelló ha passat a anomenar-se Pavelló Pep Cargol, en honor al millor jugador que ha sortit del nostre club i de Sant Joan les Fonts.

Els nostres objectius per a la temporada actual són consolidar tots els equips i, en especial, millorar en les categories de base, tant pel que fa a jugadors, entrenadors, formació tècnica i de tota mena.

També s'han fet noves incorporacions de la junta de bàsquet i estem oberts a encabir més gent.

Continuarem treballant per la formació dels entrenadors i seguim motivats per fomentar el nostre esport com a escola de vida i de valors.

Salut i bàsquet



Cursets de natació, ensenyament i perfeccionament

Aquest estiu, la piscina del Club Poliesportiu Santjoanenc ha estat el punt de trobada per a petits i grans amb els tradicionals cursets de natació de les tardes. Els mesos de juliol i agost, un total de 26 nens i nenes han participat en els cursets d'ensenyament i perfeccionament, aprofitant aquesta oportunitat per millorar les seves habilitats aquàtiques en un entorn divertit i educatiu.

A més, també hem organitzat el curs d'adults, que es feia de 15 a 16 h i ha comptat amb la participació de 5 persones. Ha estat una experiència enriquidora per a tothom, i els participants han

gaudit mentre aprenien i perfeccionaven la seva tècnica de natació.

Com cada any, l'activitat ha estat un èxit: l'ambient ha estat immillorable, i tant infants com adults han aprofitat al màxim l'experiència. Estem molt satisfets amb la resposta i la implicació de tothom, i esperem que l'any que ve puguem repetir amb la mateixa energia i il·lusió.

Gràcies a tothom per confiar en nosaltres!

Casal de natació estiu 2024

Com cada any, aquest estiu, durant els mesos de juliol i agost, el Club Poliesportiu Santjoanenc ha organitzat el tradicional casal de natació, una activitat molt esperada per a nens i nenes del poble i dels voltants. En aquesta edició, hi han participat un total de 36 infants, que han pogut gaudir de la nostra piscina cada matí, de 9 a 13 h, en un ambient lúdic, esportiu i refrescant.

D'aquests 36 participants, 23 han obtingut la seva llicència de natació, un fet que ens omple d'orgull. A més, després de tres anys d'absència en competicions, hem reprès l'activitat competitiva de la secció de natació. Aquest estiu hem tingut l'oportunitat de competir amb altres clubs de piscines d'estiu, com el Club Poliesportiu Flaçà, el Besalú Club Natació, el Club Natació la Jonquera, el Club Natació Castellfollit i, evidentment, el Santjoanenc.

Els nostres nedadors i nedadores han fet una actuació excel·lent, demostrant el seu compromís i esforç, i han deixat el nom del nostre club en molt bon lloc. Aquesta experiència ens anima a seguir treballant per potenciar la secció de natació, que havia quedat una mica aturada els últims anys.

Estem molt contents dels resultats aconseguits aquest estiu i agraïm la confiança de les famílies i l'esforç de tots els que ho han fet possible. Esperem que l'any vinent aquesta dinàmica continuï i que puguem seguir fent créixer el nostre club.

Gràcies a tothom per un estiu inoblidable!



Objectius de la temporada de la secció de futbol del CPS

Aquest any, la secció de futbol del CPS afronta la temporada amb molta il·lusió i grans reptes. Actualment, comptem amb 100 jugadors repartits en 10 equips, que inclouen:

- 8 equips de base, dedicats al futbol formatiu.
- 1 equip amateur a 3a catalana, amb aspiracions de competir pels llocs capdavanters fins a l'últim mes de competició.
- 1 equip de veterans, que combina l'esport amb el manteniment de la passió pel futbol.

Objectius esportius i valors del club

L'objectiu principal dels equips de base no és només ensenyar a jugar a futbol, sinó formar persones amb bons valors com el respecte, l'esforç, el compromís i el treball en equip. Creiem fermament que aquests valors transcendeixen el terreny de joc i són fonamentals per al creixement personal dels nostres jugadors.

Pel que fa a l'equip amateur, treballarem amb la il·lusió d'arribar a la recta

final de la temporada competint pels llocs capdavanters. Som un equip ambiciós, però conscient que els bons resultats s'aconsegueixen des del treball, la humilitat i la cohesió del grup.

Novetats i millores al servei dels nostres futbolistes

Aquesta temporada, el CPS fa un pas més per cuidar tots els seus futbolistes, grans i petits:

- Servei de fisioteràpia per a tots els jugadors i jugadores, amb l'objectiu de garantir una pràctica esportiva segura i saludable.
- Implantació de l'uniforme d'entrenament, per fomentar el sentiment de pertinença al club i la igualtat entre tots els jugadors.
- A més, en els partits de l'equip amateur s'organitza un tercer temps, una trobada postpartit per fomentar l'esportivitat i apropar productes locals als jugadors i seguidors.

Reptes d'infraestructura

Un dels nostres principals reptes és la li-

mitació que ens imposa el camp d'herba natural, especialment per la gran quantitat d'equips que entrenen i competeixen cada setmana. Per mantenir-lo en bon estat, hem de restringir-ne l'ús, fet que afecta el desenvolupament de l'activitat esportiva. La construcció d'un camp d'herba artificial seria la solució per poder créixer com a club i donar resposta a la demanda actual i futura.

El CPS com a centre de vida del poble

El CPS no és només un club esportiu, sinó també un punt de trobada fonamental per al poble, un espai que fomenta la salut, la convivència i els valors positius. Amb una visió de futur, esperem que la pròxima temporada es pugui completar amb equips en totes les categories, consolidant-nos com un projecte esportiu i social que fa créixer el nostre poble.

Seguim treballant amb passió i esforç per fer del CPS un club en el qual tothom se senti part d'una gran família futbolística!



EN EL RECORD

Recordant l'Honorat Espigulé (1927-2024)

Fa unes setmanes ens va deixar l'Honorat Espigulé Ros, de 97 anys, un santjoanenc molt significatiu per tot el que representa en el món de l'electrònica, i que molts santjoanencs, que ja tenim una certa edat, recordarem sempre. En Norat, que és el nom com més se'l coneixia, va ser la persona que va muntar la primera emissora de ràdio local i, uns anys més tard, ens va portar la televisió a Sant Joan les Fonts.

Una persona modesta i humil, sense estudis mitjans ni universitaris, un autodidacte que, a base de la seva constància i esforç, va arribar a ser un autèntic expert en la matèria, fabricant-se ell mateix les primeres antenes de recepció i emissió i els primers aparells de televisió, com havia fet uns anys abans amb els de ràdio i els recordats transistors.

Ens ve a la memòria, la munió de santjoanencs que, a començaments de la dècada dels seixanta, es van aplegar a les dependències municipals per poder veure per primera vegada, en blanc i negre, una retransmissió del partit del Barça amb un aparell de televisió fabricat pel mateix Norat.

També volem recordar el pas d'en Norat per Ràdio Olot, emissora de la qual va ser tècnic des de l'any 1959 fins al 1967, coincidint amb moments de gran dificultat, sobretot quan s'havia d'emetre obligatòriament en la nova freqüència modulada, ja que fins



Personal de Ràdio Olot any 1961 sota la direcció de Joan Lidon. L'Honorat és el primer de l'esquerra



Retransmissió d'un partit de la UE Olot al camp del Constància d'Inca. L'Honorat és el primer de la dreta.

aquells moments no hi havia ni un sol aparell de ràdio que portés aquella freqüència.

Norat, siguis allà on siguis, et mantindrem sempre en el nostre record. Descansa en pau.

Jordi Espadale Vergés i molts santjoanencs de la meva generació



L'Honorat al primer taller, dècada dels 60

En nom de tots els companys i companyes d'equip i el personal de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts voldria tenir un afectuós record per l'Honorat, una gran persona amb qui vàrem compartir alguns moments dels darrers anys de la seva vida. La seva personalitat, la seva intel·ligència i lucidesa fins a l'últim moment, i les seves paraules d'afecte envers la meva persona, l'Ajuntament i la població de Sant Joan les Fonts ens acompanyaran sempre més. La seva estima pel municipi era tan gran que, gràcies a la seva voluntat d'ajudar i col·laborar de forma altruista, es convertirà en benefactor pòstum, donant una part del seu patrimoni a Sant Joan les Fonts amb finalitats socials i assistencials.

Honorat, els santjoanencs i santjoanencs t'estarem eternament agraïts per tot el que vàreu fer i fareu pel nostre municipi.

Descansa en pau.

Maria Vidal i Jodar
Alcaldessa de Sant Joan les Fonts



CULTURA

Reconeixement de les dones rurals gironines

Un llibre i una exposició reivindica el seu paper determinant, sovint invisibilitzat

La seu de la Generalitat a Girona va ser l'escenari de la presentació de llibre *Dones rurals, dones de Girona*, que va tenir lloc el dissabte 19 d'octubre, Dia Internacional de la Dona Rural. Va ser una jornada molt emotiva en la que van prendre part les dones i els familiars que han participat en el llibre.

Dones rurals, dones de Girona forma part del projecte 'Dones rurals', impulsat per l'Institut Català de les Dones, que té la voluntat de reconèixer les aportacions que fan les dones del món rural a la societat, així com reivindicar el seu paper a les diferents vegueries del nostre país.

El llibre i l'exposició que hi va associada s'ha construït gràcies a la col·laboració d'ajuntaments, consells comarcals, museus i entitats de dones, que han fet les seves propostes i han aportat documentació.

Les protagonistes són 50 dones diverses, ja que s'ha optat per un criteri flexible amb el concepte de ruralitat. Tot amb la voluntat d'incloure dones que, provenint de pobles petits —alguns considerats avui en dia estrictament rurals, d'altres no—, s'han forjat una carrera molt lluny del que s'esperava d'elles en la seva època o el seu entorn. D'altres són nascudes a pobles i ciutats més grans, però s'han acabat dedicant al sector primari o han treballat donant servei a zones rurals o desateses al llarg de la història, amb feines tan impres-



cindibles com la pagesia, la ramaderia o els rescats de muntanya. Sense saber-ho ni voler-ho, han esdevingut referents i la seva tasca ha estat vital per prestar servei a les seves comunitats: infermeres, mestres, telefonistes, carteres, llevadores, metges...

Totes elles, des del seu racó de món, han influït o influeixen positivament en el seu entorn, treballant més enllà de l'interès individual i buscant el bé comú: cuiden la terra, el paisatge i les persones,



recullen la història, fan recerca... En definitiva, s'esforcen per deixar aquest món millor de com se l'han trobat i sembren llavors de resiliència. Perquè allò que passa en l'entorn rural transcendeix més enllà d'aquest.

El llibre compta amb la participació de la veterinària rural especialista en vaques, Imma Puigcorbé, establerta a Begudà i que també forma part del moviment Revolta Pagesa, en defensa del món de la pagesia a Catalunya.



CULTURA

PER IMMA BRULL, CONSERVACIÓ DE PATRIMONI 4RESTAURA S.L
I ANNA ESCARPANTER, AJUNTAMENT DE SANT JOAN LES FONTS

La restauració de l'absis del monestir romànic de Sant Joan les Fonts

Durant el mes de novembre s'ha portat a terme una actuació d'urgència per consolidar les columnes de l'absis central de la capçalera del monestir de Sant Joan les Fonts. Ha estat possible gràcies al Bisbat de Girona (propietari de l'edifici), amb una subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Arran d'una neteja de cinc grafitis produïts per actes vandàlics a l'absis del monestir es va detectar el mal estat de les columnes i pilastres de la capçalera, fet que comportava perill de desprendiments. El fust de les columnes s'estava desplaçant del parament, amb obertures bastant importants. Per aquest motiu s'ha actuat d'urgència, per tancar aquestes obertures i consolidar internament l'estructura que constitueix les columnes i pilastres.

El monestir és prou conegut. Estem davant d'un edifici romànic del segle XII, d'orde benedictí. L'església que veiem és el que queda del que va ser un priorat. Un edifici arquitectònic amb unes característiques impressionants i declarat bé cultural d'interès nacional (BCIN).

La intervenció ha necessitat tres tècnics especialistes durant aproximadament un mes i ha calgut una bastida de 4 pisos.

Aquesta intervenció ha estat a càrrec de Conservació de patrimoni 4restaure S.L., una empresa de conservació i restauració de patrimoni cultural, especialitzada en monuments històrics, pintura mural o conservació preventiva entre d'altres.

L'empresa gironina, consolidada i formada per Nuri de Toro Perpiñà, tècnica en conservació restauració i llicenciada en Història de l'art, i Imma Brull, tècnica en conservació restauració, han participat en projectes com la façana gòtica de l'església del monestir de Breda, el claustre romànic de Peralada, la portalada gòtica de l'església de Sant Miquel de Cardona o la façana barroca d'estil neoclàssic de la Basílica menor de Sant Esteve d'Olot, entre d'altres.

Parlem amb l'Imma Brull: "El suport de Sant Joan és un gres de gra entre fi i mig, format per una fase detrítica con-



Exfoliació, deplacació, esquerdes, fissures.
Imatge: 4restaure S.L.



Vista general de la bastida. *Imatge: Ajuntament Sant Joan les Fonts*

sistent en quars, feldepatos i algunes roques metamòrfiques amb una matriu de calcita micrítica que conté quantitats variables d'argila i el sistema porós intergranular parcialment reblert de ciment de calcita esparítica".

El monestir està ubicat al costat del riu, amb una climatologia variable: humitat, condensació, sol, vent, glaç-desglaç... tot això accelera l'envelliment de la pedra. Aquests canvis produeixen contraccions i dilatacions provocant l'expansió de les argiles de formació causant esquerdes, fissures o fractures, la laminació del suport i el desprendiment final. El resultat desencadena importants pèrdues de secció. D'aquestes patologies, similar al "milfulls", a l'àmbit tècnic en diem erosió, separació per plaques i exfoliacions.

Els murs (paraments) d'aquestes característiques solien protegir-se amb revestiments de calç, precisament per evitar els efectes de les condicions climàtiques adverses. Desprotegits doncs dels seus revestiments, sigui per canvis de moda en diferents èpoques o pel pas del temps, aquests edificis necessiten actualment un manteniment constant.

En l'actuació de neteja s'han eliminat fongs i líquens, molt perjudicials en aquest tipus de suport lapidari, amb un producte biocida per evitar-ne la proliferació.



Tractament amb producte biocida.
Imatge: 4restaure S.L.



Injecció de morters. *Imatge: 4restaure S.L.*

En els processos de consolidació s'ha actuat segellant esquerdes i fissures per evitar la penetració d'aigua, aplicant morters de calç natural tenyits en massa, preparats a peu d'obra, amb un to similar a la pedra original per unificar visualment el conjunt.

Finalment, s'ha aplicat un producte hidròfug amb propietats afins a les característiques del suport, respectuós amb la transpiració natural de la pedra, però que evita la penetració de l'aigua a l'interior.

Ara que la intervenció ha acabat, veiem la part superior de l'absis amb una xarxa de protecció, ja que durant aquesta intervenció d'urgència es va detectar risc de caiguda d'altres elements (al ràfec, als

capitells, finestres...), i preventivament aquesta xarxa es mantindrà fins que es pugui tirar endavant la restauració de l'absis i de l'absidiola.

Aquests tipus d'intervencions posen de manifest la fragilitat del patrimoni. Tot i veure el monestir com un edifici robust i fort no fuig de certes febleses que lentament poden provocar-ne la desaparició. Gràcies al Bisbat de Girona, al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i a l'empresa Conservació de patrimoni 4restaure S.L s'ha pogut actuar. Un pas més per a la preservació i conservació de patrimoni local, que ve a ser el mateix d'intentar no perdre les arrels, la singularitat i la història del municipi.



CULTURA

La biblioteca municipal Francesc Caula



Activitats bàsiques fetes:

- Inici del Club de Lectura (setembre)
- Contacontes Castanyada (octubre)
- Relats de Woody Allen (novembre)

Nova temporada del Club de Lectura

El Club de Lectura de la biblioteca municipal Francesc Caula es va reprendre amb èxit amb 14 lectors i lectores el passat mes de setembre. Es va comentar *Sola*, de Carlota Gurt, una novel·la d'intriga psicològica que va recordar *Solitud*, de Víctor Català. La següent lectura ha estat *La Punyalada*, de Marian Vayreda, el clàssic garrotxí que ha fet reviure la brutalitat dels trabucaires a l'Alta Garrotxa. El Club acabarà l'any amb *Un llibre, un destí*, la trobada de clubs de lectura de les comarques gironines a Olot, i una trobada amb un dels autors que es van llegir el curs anterior.

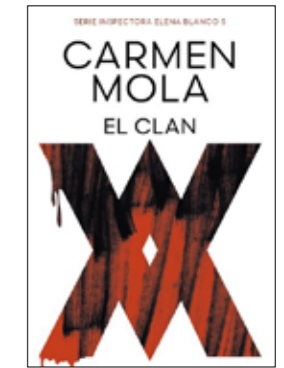


La tardor a la Biblioteca

La tardor va arribar a la biblioteca municipal Francesc Caula amb el contacontes *Bolets, castanyes i castanyots*, de la mà de Pepa Planas. De castanya en castanya, tota una colla d'infants van gaudir de contes a la vora del foc. I al novembre, David Planas va interpretar-nos relats endinsant-nos en l'univers absurd, delirant i ple d'humor de Woody Allen.

Les activitats a la Biblioteca continuen al desembre amb les recomanacions del *Poèticadvent*; el *Cinexic*, cinema en català per a infants, el divendres, 20 de desembre a les 17.30 h, i el *Contacontes de Nadal i taller de fanalets de Reis* el dilluns, 30 de desembre a les 17 h (inscripcions a partir del 2 de desembre presencialment).

Novetats del trimestre





JOVENTUT

Una àrea plena de dinamisme

L'àrea de Joventut de Sant Joan les Fonts està formada per l'Anna Serra, regidora, la Cristina Riera, tècnica, i la Martina Duran, dinamitzadora, que treballem amb i per a les persones joves dels nuclis de Begudà, la Canya i Sant Joan, amb l'objectiu d'acompanyar-los en el procés d'emancipació, com està establert en el Pla Local de Joventut.



Al municipi disposem de dos espais de trobada per a joves, a partir de 1r d'ESO, on poden venir a passar l'estona xerrant amb els amics, fer deures o treballs, jocs de taula, veure pel·lícules, i/o tirar endavant les propostes que els mateixos joves vulguin liderar. La idea és oferir espais de socialització presencial en un temps en el qual la vida online agafa protagonisme.

Espai Jove de la Canya, obert els dijous de 17 a 20 h

Espai jove de Sant Joan les Fonts, obert els dimecres i divendres de 16 a 20 h.

Des d'aquests espais Joves s'impulsen projectes culturals, com la Biblio Jove, on els mateixos joves seleccionen llibres com a punt de partida per a fer activitats, o el Corre-Llibres, un servei



d'entrega i recollida de llibres a domicili per qui ho necessiti.

També s'està impulsant un projecte amb antics alumnes de l'escola Castanyer, perquè proposin activitats i no perdin el vincle amb l'escola.

Igualment, durant el curs, s'ofereix l'Espai Jove Esportiu, que es trasllada a diferents instal·lacions del municipi per



la pràctica de diferents esports proposats pels joves.

Un altre projecte que té molt èxit és l'Estaciona't, on els joves tenen l'oportunitat de fer sortides a preu reduït (Esquiada, Portaventura i Parc aquàtic).

A l'estiu també s'ofereix el projecte Brigades Joves, on desenvolupen tasques de manteniment i projectes per al municipi.



Si vols rebre informació del que es fa des de l'Àrea de Joventut de Sant Joan les fonts, pots seguir el nou canal de whatsapp (Canal Joventut SJLF) que trobaràs escanejant el codi QR de sota, o seguir-nos a instagram @joventut_sjlf

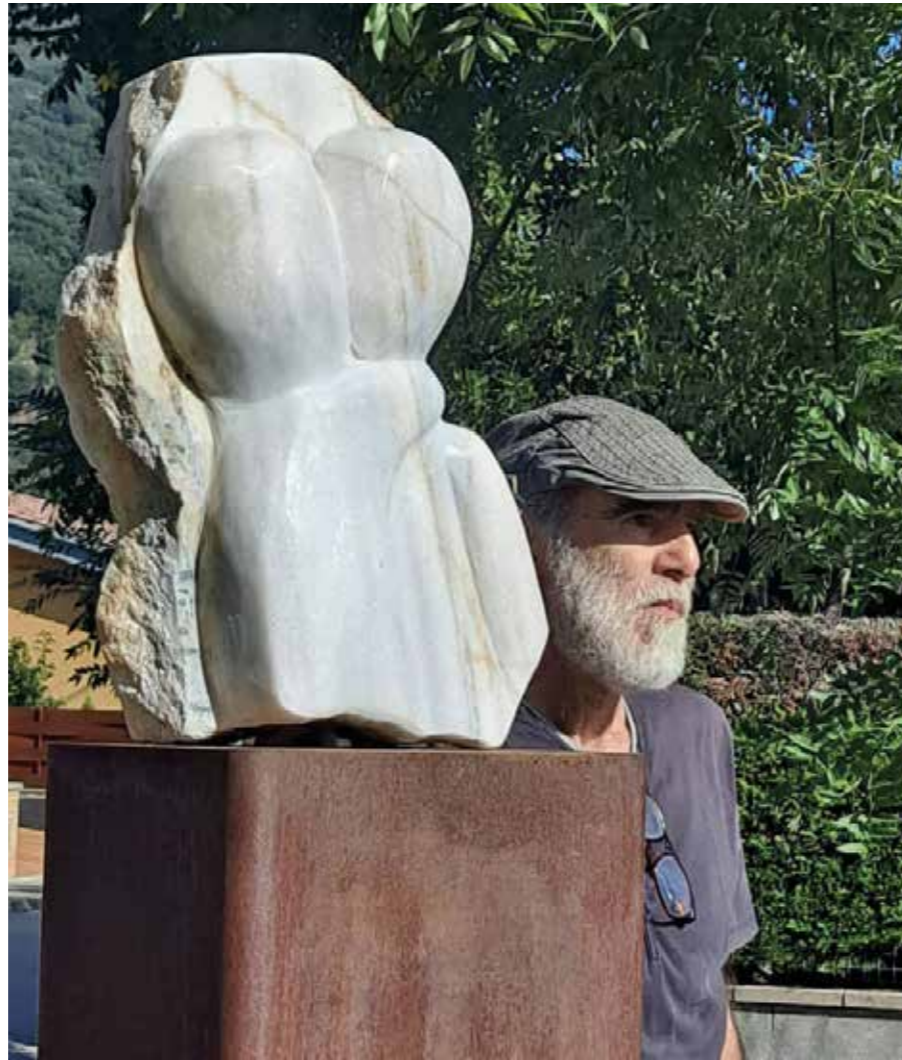
Si vols, també pots estar informat del que es fa a nivell de comarca per joves, a través del canal de whatsapp (Garrotxa Jove Info) o l'instagram @garrotxajove





ENTREVISTA

Xavier de Torres pintor i escultor



Vas néixer a Barcelona, has viscut arreu del món i des de fa més de vint anys vius a Begudà. Com vas descobrir aquesta zona?

Jo tenia uns amics de Barcelona que es van instal·lar aquí. Un era un escultor amb qui vaig fer la meva primera exposició i, l'altra, la meva companya actual que és metgessa. També tenia uns amics que van muntar una casa de turisme rural a Mas Colom i jo passava èpoques aquí i hi feia pedres. M'hi estava tres mesos, els visitava i canviava d'aires. I aquí va ser l'entronització de Sant Joan les Fonts i de la Garrotxa en general.

Sempre has volgut dedicar-te al món de l'art?

Sempre, i més que voler era que no tenia més remei. Vaig fer la meva primera exposició amb 17 anys a Barcelona i fins al dia d'avui. Pensa que en aquella època

no hi havia un ensenyament reglat com ara, i havia d'anar fent petites formacions relacionades amb l'art.

O sigui que ha estat autodidacte...

D'alguna manera, sí, però la meva evolució estava recolzada per un periple de viatges que em va portar a Suïssa, moltes vegades, a Berlín... d'allà vaig fer un salt a Nova York, després al Canadà i a Califòrnia, a Noruega... aleshores hi he anat aprenent coses, evidentment. Tot i que jo ja tenia formació acadèmica, però no directament sobre l'art.

Quan vas dir a casa que et volies dedicar al món de l'art, què et van dir?

El meu pare era enginyer i tenia una visió completament diferent de la meva i en aquella època ser artista o veler ser artista posava en un compromís als altres, perquè eres jove i deies que eres una cosa



que encara no eres. Fins i tot, ara, després de gairebé 50 anys de trajectòria encara no m'ho crec que soc. Per a mi ser artista és una cosa molt profunda i hi ha poca gent que arribi a això. Em considero més un artesà.

Es pot viure exclusivament de l'art?

Jo n'he viscut, perquè mai he fet res més encara que he tingut oportunitat, però és un camí molt difícil. I n'estic molt orgullós perquè he fet tota una vida dedicada a això. He portat una vida més "aventurera" i això m'ha permès moure'm per molts llocs i començar de zero.

Per exemple, quan vaig anar a Nova York el 1989, l'any que va caure el mur de Berlín, vaig descobrir una ciutat que va fer confrontar-me molt com a persona i com a artista i em va fer desenvolupar el meu treball artístic. Tot i que el món de l'art està canviant i ara és molt més difícil vendre la teva obra.

Et sents més còmode amb l'escultura o amb la pintura?

És un engranatge que funciona sol... fas una col·lecció de pintura i després descansas perquè no tens més a dir amb la pintura... i llavors comences amb la pedra. I treballar la pedra i l'espai és molt interessant, perquè la pintura és bastant egòlatra, mentre que per treballar la pedra necessites a més gent i és més forta

que tu. Jo ara no em definiria ni com a pintor ni com a escultor, sinó que soc una persona creativa, que ha trobat els seus mecanismes d'expressió.

Jo vaig connectar artísticament amb aquest territori després de fer una exposició al Museu de la Garrotxa, que vam haver de tancar al mes i mig perquè va arribar la pandèmia. Allà vaig portar més de 3.000 kg de pedres i em vaig donar a conèixer! Perquè jo he exposat molt fora, mentre que aquí m'he dedicat a treballar.

De fet, has exposat la teva obra arreu del món...

Sí, perquè de vegades he viatjat, he estat, he creat, hi he tornat... en definitiva, és tota una vida i tinc obres repartides per tot el món. Ara ja no tinc metes artístiques, sinó que les tinc personals. Diuen que l'art és una manera de viure i jo he trobat aquesta manera de viure. I això, per a mi, és l'èxit. Més enllà de fer premis en escultura per a gent com Joe Zawinul, Rosa Maria Calaf, Mario Benedetti, Baltasar Garzón, Wayne Shorter o la Fundació Vicente Ferrer. És com tornar al començament.

Hi ha alguna obra de la qual et sentis especialment orgullós?

En l'àmbit escultòric vaig fer l'obra del tanatori de Sant Gervasi a Barcelona, un

projecte importat en tots els sentits amb peces enormes de basalt que vaig baixar d'aquí, de la Garrotxa. I em fa patxoca haver-ho fet a la ciutat on vaig néixer. També he fet projectes importants per a mi a Noruega, on vaig fer set o vuit punts d'escultura al llarg de 180 km, dels que estic molt content.

T'agrada molt treballar la pedra, sobretot el basalt...

He treballat tot tipus de pedres sense tenir coneixements de geologia. Primer vaig començar amb les pedres metamòrfiques de la platja del Cabo de Gata. Després vaig anar a parar al marbre de Macael (com l'escultura que acabo de crear per a Sant Joan les Fonts), que acostuma a ser força blanc, dur i poc porós. Aquí a la Garrotxa vaig emparentar amb el basalt, que n'hi ha molt i és una fantasia mirar les roques i totes les formes que té, que són molt suggeridores perquè tu després puguis crear. I tu un color gris tirant a blau que em sembla meravellós. I quan el piques i el poleixes veus que té un punt metàl·lic sorprenent...

Acabes de fer una escultura per homenatjar als donants de sang de Sant Joan les Fonts. Com va ser el procés creatiu?

M'ho van platejar i mesos més tard amb les persones que m'havien fet l'encàrrec vam estar mirant les pedres i les escultures que tinc per casa... Val a dir que estaven molt receptives perquè els agradava el que estaven veient. I això és molt important per a un artista. Perquè si ni hi ha connexió, és complicat...

En aquest cas, volia fugir de la típica escultura amb gotes de sang. Llavors, l'obra té una part poètica, que és el bloc de marbre blanc sobre el pedestal de ferro Corten, que representa una abraçada, la germanor. Al costat hi ha un basalt de la Garrotxa que té un cor que parla de la solidaritat emocional col·lectiva.

És una obra feta amb una honestetat brutal, en la que han col·laborat fins a 19 persones.

Quin és el teu racó preferit de Sant Joan les Fonts?

Jo reivindico Begudà, que és on estic. Begudà era el poble originari i després va ser absorbit per Sant Joan, que té la indústria. És un racó que està igual, amb quatre masies, on encara es respira.



Balta Perarnau

membre dels Amics de Sant Fermín de la Canya



Aquest estiu hem celebrat la desena edició del Sant Fermín a la Canya. Com va sorgir aquesta idea?

Tot parteix d'un grup d'amics que acostumàvem a veure els San Fermín des de casa o anaven a Pamplona... Un any que no s'hi va poder anar, es va decidir quedar al bar Ventolà, que llavors regentava en Xevi Grabulosa, per veure un encierro i fer un bon esmorzar de forquilla i ganivet. Tothom s'hi va vestir de blanc, i fins i tot vam anar a buscar un sant, se li van fer uns cants... tot com si fóssim allà! Vam gaudir molt de dia i vam pensar que havia estat una gran experiència per compartir-la amb més gent.

I s'hi va anar sumant gent...

Sí, l'any següent un va dir que coneixia un noi del País Basc que tallava troncs per fer una exhibició abans de l'esmorzar, un altre que per què no fem alguna cosa similar a un encierro... i es va anar fent una bola cada vegada més grossa! I de cop vam veure que teníem més de 200 persones al carrer vestides de blancs amb mocadors vermells preparats per córrer davant dels toros per la baixada del carrer Moner de la Canya. Va ser molt emocionant i a la gent li va agradar molt.

Llavors vàreu decidir convertir-vos en una associació?

Clar, perquè fins aleshores no havíem demanat cap permís i de cop i volta anava agafant molta volada. I vam començar a parlar amb les administracions i a embolicar-nos amb la burocràcia, que es fa molt feixuga...

Què van dir els ajuntaments?

De seguida es van implicar els ajuntaments de Sant Joan i de la Vall de Bianya, que realment ens ajuden molt. Perquè primer vam intentar fer-nos-ho nosaltres i no demanar ajuda, però ha arribat un moment que s'ha fet molt gran.

Teniu xifres de la participació?

L'únic referent és l'esmorzar, que es fa per al voltant de 300 persones. Però hi ha molta gent que ve una estona al matí i marxa. O d'altres que venen després de l'esmorzar... Jo crec que Sant Fermín a la Canya pot moure a la vora de 400 o 500 persones, perquè aquell dia hi ha gent per tot arreu. És molt difícil comptar quants som! Només sé que hi ha molta gent que s'ha fet seva la festa i que venen i passen una bona estona.

Aquest barber nascut al Ripollès, va venir a viure a la Garrotxa amb 15 anys. Aquí es va casar amb la Sílvia i ha tingut dos fills, l'Abril i en Ferran. Fa 30 anys que treballa a la barberia La Canya i des d'en fa 10, és membre de l'associació Amics de Sant Fermín de la Canya, que impulsa una de les festes més singulars de la comarca.



Balta Perarnau (a la dreta) durant la celebració del Sant Fermín a La Canya

Com funciona internament l'associació?

Per a nosaltres és bàsic fer una bona taula, parlar-ho tot molt i intentar prendre les millors decisions. De fet, tenim grups de treball que s'encarreguen de diferents temes: els toros, la cuina, els troncs, la producció, la promoció... i així funciona molt bé.

Explica'ns com estan fets els toros...

Doncs són un carretó de paleta amb un bidó de plàstic a sobre i una funda negra. Cadascun incorpora una cara diferent, feta per l'Esteve Domènech, que també s'encarrega dels cartells. I les banyes són toves, fetes d'escuma, perquè no puguin punxar ni fer mal a ningú. Hi ha un grup de gent que s'encarrega d'estirar-los per darrere, que acostumen a ser un grup de nanos joves que estiguin en forma, ja que també ens ajuden a fer els jocs amb la mainada quan arribem al que nosaltres anomenem la plaça, però en realitat és l'aparcament de Can Perot.

Quin és el moment més emocionant de la festa?

Jo crec que és l'esmorzar dins la Cooperativa. Allà, quan ve la xaranga entre plat es crea un ambient festiu molt

bonic. Perquè no volem ser un esmorzar de botifarra i pa amb tomàquet, volem que la gent gaudeixi d'un àpat una mica treballat: un any fem melós de vedella, un altre, cabrit, amb entrants, empedrat... I tothom vestit de blanc amb els mocadors vermells, la xaranga, les taules plenes... és un ambient molt maco!

Hi ha molts moments, però, eh? Els toros, els càntics, els nens, els escolaris quan tallen, els jocs rurals que s'hi van fer aquest any, la música... en definitiva, una matinal!

Aquesta festa és una excusa per trobar-nos amb amics i veïns de tota la vida.

Què diuen els pamplonics autèntics de la festa?

Els primers anys va venir l'eskolari Patxi Mindegia, que va quedar molt sorprès de la quantitat de gent amb tota l'emoció que s'hi aplega.

Coneixeu alguna festa similar a aquesta?

No, jo crec que no. De fet va sorgir el San Fermín igual que podria haver sorgit una altra. Per exemple, jo no he anat mai a veure toros de veritat, no soc aficionat, tot i que hi ha companys allà que sí que

ho són. Tampoc no hi he anat mai als Sanfermines de Pamplona.

Com funciona la custòdia de la imatge de Sant Fermí?

Al principi la imatge del sant la custodiaven diferents locals del poble (el bar, les fleques, la barberia...), però finalment vam pensar que seria molt bonic que se'n fes càrrec algú particular. Un any se'n va cuidar en Manel de Vallmajor, que ens convidava a dinar per fer companyia al sant... Mirem que cada any el guardi una persona diferent. Actualment està amb en Roger de la Cadamont.

Quina previsió teniu per al futur?

El primer que s'ha d'aconseguir és que la gent jove s'involucri, que ja n'hi ha, eh? Perquè cada edició hi ha molta feina a fer.

I per acabar, quin és el teu racó preferit del municipi?

Jo parlaria del carrer Moner de la Canya, que és carrer on fem l'encierro. És un carrer molt maco, estret i d'un sol sentit, que estava com perdut, amb vistes sobre Aiguanegra. És un carrer vell, que abans no passava gairebé ningú i ara li hem donat una mica de vida.



ENTREVISTA

Josep Orri jubilat



Josep Orri amb la seva esposa, Enriqueta Guix. A la dreta amb Maria Vidal i Irene Roure, que i van fer lliurament de la figura d'en Miquelet.

Josep Orri és l'home més gran que viu a casa seva a Sant Joan les Fonts. Per aquest motiu, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts (representat per l'alcalde, Maria Vidal, i la regidora de Benestar Comunitari, Irene Roure) li va retre homenatge amb l'entrega de la figura d'en Jaumet. A l'hora de fer l'entrevista tenia 98 anys i el cap ben despert. Tot i això, li costa moure's, i per respondre les preguntes l'ajuda molt la seva dona, l'Enriqueta Guix, que té 90 anys.

Què tal, Josep?

Així així, més o menys tots els dies són iguals, ara.

Abans eren diferents?

No, sempre han estat semblants.

Vostè ha passat tota la vida a Sant Joan les Fonts. Què recorda de quan era petit?

Llavors, tot era bo, perquè també estava bé de salut.

Era el gran de tres germans, i arreglava el dinar quan els pares treballaven, a més de cuidar-me'n dels meus germans.

I de la teva etapa a l'escola de Sant Joan?

Els jocs a l'hora del pati, el que sigui, sobretot jugàvem a saltar i parar. Amb 14 anys, però, ja vaig haver d'anar a treballar a la fàbrica de Can Mas Llorenç.

Després vaig anar a treballar a Can Martí, de nits. Sempre he treballat a la filatura, com la meva dona Enriqueta.

I a Can Martí, què hi feia?

Era l'encarregat de fer la nit. Feia el manteniment de les màquines i coordinava la feina dels treballadors. No era dura, tot i que al principi costava. Però després m'hi vaig acabar acostumant.

Com va conèixer a l'Enriqueta?

Havia acabat de fer la mili. Treballàvem junts a la mateixa fàbrica, i ens vam casar l'any 57. Vivíem a casa dels meus pares fins als anys seixanta, quan ens vam comprar la casa nova.

Ha canviat gaire el poble des de llavors?

Ha crescut molt. Però el poble és igual de dinàmic que llavors. A les indústries

hi treballava molta gent, com a la Sebastiana o a la paperera... Com ara, en les fàbriques que hi ha.

Hi havia activitat social?

Hi havia el cinema, al qual anàvem cada setmana. De teatre no en feien tant... També hi havia força esport. Jo anava a veure el futbol, lo just. Però sobretot soc del Barça, que encara el segueixo sempre.

Com és el seu dia a dia, des que es va jubilar?

Com que no puc pas caminar, ara cada dia m'aixequen, cap a quarts de deu del matí. Esmorzo, amb una mica de pa i alguna fruita, com figues. Després, passo una estona a la part de davant de casa, on prenc el sol al carrer.

Dino a la una, i més tard, a la tarda, m'ajuden a anar a la part del darrere de la casa.

Cap a les set, si tinc gana, bec una mica de caldo, acompanyat d'una mica de pa o una truita.

Al principi, però, era diferent. Em vaig jubilar als anys vuitanta, amb 60 anys. Ja en tenia prou de treballar. Cuidava els horts que tenia a la Vinya i a Fontbona (a la zona de Peracaula)... En això sí que ha canviat el poble, perquè a molts camps s'hi han fet cases. També he fet papirflèxia, figures de paper, com ara ocellets, vaixells, cignes i granotes... m'anava molt bé per moure les mans. Però ara ja no les tinc precises i les mans no corren.

I també ballàvem el vals i el pasdoble, però ara amb el meu genoll no puc pas

ballar. Després de dinar també m'agradava anar al cafè de Cal Rei, i hi jugava a cartes... Sobretot a la manilla i a la botifarra.

I hi guanyava o hi perdia?

Una mica de tot. Però jugàvem per passar l'estona, només ens hi jugàvem el cafè: qui perdia pagava el cafè de l'altra parella de jugadors.

Sou el més gran del poble que viu a casa seva. Li agrada estar a casa?

I tant. Però hem tingut molta sort de la nostra neboda, que es cuida de moltes de les tasques que necessitem per seguir vivint amb comoditat.



ELS VIATGES D'EN QUIM
PER JOAQUIM FERRER

Viatge a Brasil

Aquest cop us convidem a fer un nou recorregut per un país que conec molt bé: l'estat de Mato Grosso i l'Amazònia de Brasil

Per entendre aquest viatge haig de dir que he visitat aquest bonic país en anteriors ocasions, i que conec les zones més turístiques, com són Rio de Janeiro, les cascades de l'Iguaçu, Salvador de Bahia o Sao Paulo.

Hi ha una zona que fa molts anys tenia ganes de visitar: la zona de Pantanal, a l'estat de Mato Grosso.

A finals de l'estiu passat hi vaig pensar i vaig començar a documentar-me per internet sobre aquesta zona. Així em van agafar moltes ganes d'anar-hi i, com que ja estic al voltant dels setanta anys i relativament bé, no és moment de pensar: "algun dia". Per tant, que vaig decidir que hi anava. La Glòria, que no és un viatge del seu grat, no em va acompanyar, però el que si va voler venir és un amic d'Olot, a qui ja vaig avisar que seria un viatge especial, tal com explicaré. I a qui, per cert, li va agradar tant com a mi.

La regió del Pantanal és l'aiguamoll més gran del món, ubicat a la regió del Mato Grosso brasiler, i els seus extrems arriben fins a Paraguai i Bolívia, amb una extensió total de 340 500 km².

D'una banda, és el millor lloc del Brasil per poder veure animals salvatges, ja que la biodiversitat és exuberant i, de l'altra, gairebé no hi ha vegetació alta, fet que deixa els animals a la vista (al contrari que a la selva de l'Amazones).

Té dues estacions climatològiques: la temporada de pluges, en la qual queda tot inundat, i la seca, en la qual, a part

dels grans rius, només queden uns petits estanys dispersos.

Hi vam anar a finals del setembre passat, ja a finals de l'estació seca. Vam volar a Cuiabá, capital de l'estat, on vam llogar un cotxe. I abans d'endinsar-nos al Pantanal, vam aprofitar per anar a passar un parell de dies a Chapada dos Guimarães, un altre lloc molt interessant i que es troba al costat de Cuiabá.

A Chapada vam contractar un guia i vam fer una de les diverses excursions que ens va proposar, per passar el dia dins del parc nacional: la ruta Águas do Cerrado, per la qual vam recórrer molts quilòmetres per pistes de terra fins a arribar a una *fazenda* o masia i des d'allà vam fer petites caminades per veure uns quants salts d'aigua, i també la vegetació tropical de la zona.



L'endemà vam agafar el cotxe i al cap de 180 km, vam arribar a la petita població de Poconé, entrada al Parc Nacional del Pantanal, i des d'on surt la Transpantaneira, una ruta de terra que s'acaba al cap d'uns 140 km, a Porto Jofre.

Aquesta és una pista que en si mateixa ja és tota una atracció, ja que al llarg del camí vam veure molta vida salvatge. Per exemple, quan portàvem uns 30 km, vam arribar a una gran bassa d'aigua, que la pista travessa per un pont. Ens vam aturar al mig, perquè el trànsit és gairebé inexistent, i vam veure que la bassa estava plena de caimans (yacaré en brasiler), molt pocs metres a sota nostre. També vam començar a veure algunes de les moltes aus que hi ha a la zona (en tenen més de 400 catalogades de tots colors i de totes mides).

Uns 40 km més enllà, i després d'anar



travessant ponts (n'hi ha uns 100 en tot el recorregut), vam arribar al primer lloc on vam passar tres nits. Es tracta d'una *fazenda*, que són els únics llocs per pernoctar dins el parc.

Allà vam fer unes caminades pels camins de la propietat i, fins i tot, una passejada en barca pel riu que teníem davant, tot veient molts caimans, aus i, per primera vegada, els capibares, també anomenat *carpincho*, un mamífer i el rosegador més gran del món.

Al vespre, en un vehicle preparat, ens van portar a fer una volta per les pistes de la propietat, i vam poder veure el llop i el cérvol del pantanal, així com el tapir, un mamífer herbívor amb una trompa i un pelatge curt que viu a les selves humides d'Amèrica.

A la *fazenda* en la qual estàvem allotjats, davant del gran riu São Lourenço, vam fer una excursió de tot el dia amb llanxes de motors molt potents per poder abastar una bona extensió del riu, a la recerca del jaguar que, com vàrem comprovar, s'acosten al riu per beure. En vam observar uns 6 o 7 de diferents, i fins i tot un a dalt d'un arbre i un altre que estava nedant dins el riu.

Tot el paisatge a la vora del riu era esplèndid, i vam veure i fotografiar moltes aus, entre elles el jabirú, que és de la família de les cigonyes i la insígnia del parc. També vam poder veure alguns caimans, un tapir que sortia del riu, doncs també són grans nedadors, capibares i un grup de llúdrigues gegants.

L'endemà vam tornar a fer una altra excursió amb la llanxa, que tampoc ens va decebre.

Vam acabar la visita del Pantanal, que

de fet ha estat un safari fotogràfic com els que es fan a l'Àfrica però amb animals totalment diferents, i vam tornar a Cuiabá, des d'on vam emprendre el vol per anar a visitar una altra zona del Brasil: l'Amazònia.

Vam arribar a Manaus a mitjanit i vam notar una xafogor més forta que al Pantanal, tot i que la temperatura era molt similar, d'uns 40 graus, però aquí la humitat era molt elevada i es feia notar.

Vam aprofitar l'endemà per fer una excursió guiada per la ciutat, que té uns 2 milions de persones, i pel que vàrem observar, abunda la pobresa.

De Manaus ressaltaria el teatre d'òpera Amazones, construït a principis del segle XIX per la gent adinerada en el moment àlgid de l'època del cautxú. Hi van actuar les millors veus operístiques del moment.

El mercat de la ciutat també és ser molt interessant per la gran quantitat i diversitat de peixos de totes mides que s'hi venien. A la part de les fruites, amb noms i formes totalment desconeguts per a nosaltres, vam tenir l'ocasió de provar algun



suc d'aquestes fruites, ja que a casa no ho podem fer.

També vam anar a navegar pel gran riu Amazones, i el seu punt turístic per excel·lència: *Encontro das Águas* (trobada de les aigües), on s'ajunten el riu Negro amb l'aigua d'un color fosc i l'Amazones d'aigua més aviat clareta, i es distingeix l'aiguabarreig, que no acaba barrejant-se fins al cap d'uns 6 km.

Vam passar uns dies a un *lodge*, al mig de la selva, fins a on ens van traslladar en una embarcació i, durant la part final del trajecte, en un vehicle tot terreny.

Allà vam comprovar que el riu davant del *lodge* estava molt sec, i ens varen dir que la regió patia una sequera molt forta, que feia molts anys que no havien patit. Vaja, com a tot arreu...

Ens varen acompanyar a passejar per la selva, on hi havia una vegetació exuberant, tot aprenent de la botànica tan variada d'aquesta part del món.

També ens varen portar a visitar un poblat d'una tribu d'indígenes amazònics, que avui és com un teatre per als visitants.

D'animals, com estava previst, gairebé no en vam veure. I així com l'anterior estada al Pantanal valia molt la pena, aquí no va ser res de l'altre món. Com a fet curiós val a dir que vam parlar amb molts altres visitants com nosaltres i quan els vam dir que havíem fet estada al Pantanal, tot-hom, sense excepció,

quedava parat de les fotos que els mostràvem i ens deien que desconeixien totalment aquella regió.

Un cop vam acabar el viatge, des de Manaus via Sao Paulo, vam tornar cap a casa.

Espero que us hagi agradat!



ESCOLA CASTANYER

Què són els ambients d'aprenentatge?

Heu sentit a parlar mai dels ambients d'aprenentatge?

Els més petits de l'escola Castanyer, des de fa uns quants anys, fan una sessió setmanal d'ambients.

L'alumnat d'Educació infantil pot escollir a quin espai vol anar, en funció dels seus interessos i motivacions.

Grans i petits interactuen fent les diferents propostes que es troben en cadascun dels ambients.

Aquesta proposta metodològica els permet construir els seus propis aprenentatges a partir del joc, l'experimentació, la relació i comunicació amb els altres.



Juguem a ser veterinaris, metges, botiguers, cuiners... a l'**ambient de joc simbòlic**. Recreem situacions quotidianes que ens aporten vivències significatives.



A l'**ambient d'art** creem i expressem lliurement utilitzant diferents tècniques (collage, pintura, modelatge...) i materials (fang, papers variats, ceres...) per així desenvolupar capacitats representatives i artístiques.



A la biblioteca de l'escola també fem l'**ambient de mediateca**. Ens agraden els jocs de taula com l'oca, el dòmino, cartes. També programem activitats per desenvolupar la motricitat fina com, per exemple, braçalets.

Podem saltar, enfilem-nos, fer equilibris, construir... amb tot el material que trobem al gimnàs de l'escola. Aquest és l'**ambient de psico i construccions**.



I per acabar, podem gaudir de l'**ambient sensorial**. Tocar instruments, sentir diferents textures, ensumar olors, barrejar materials, experimentar amb la llum... són algunes de les activitats que trobarem per investigar i desenvolupar els nostres sentits.

Junts aprenem i ens ho passem d'allò més bé!

Les àrees de Cultura i Joventut de Sant Joan les Fonts presenten el projecte:



CORRE -LLIBRES

Servei d'entrega i recollida de llibres de la Biblioteca a domicili, un cop per setmana, per qui ho necessiti.



☎ Truca a la biblioteca (972 29 03 80) sol·licita el servei (amb el teu carnet de biblioteca) i una comissió de joves t'ho porten i/o recullen a casa.

Amb el suport de:



HISTÒRIA
PER XAVIER VALERI

Gent d'abans (I)

Maria Pujolar: L'abril del 1882, els vaguistes increpaven els treballadors de la fàbrica 3 de l'empresa Capdevila. L'empresa es va queixar i, per indicació del Govern Civil, va apostar guàrdies entre els masos Cisteller i les Coromines, entre les 6 i les 7 de la tarda del dia 27 d'abril.¹ Els guàrdies van detenir Maria Pujolar, Magdalena Roura Badosa, i Joan Jutglar. Magdalena Roura era filla de La Cot, estava casada, tenia 23 anys i residia a la Plaça. Joan Jutglar era natural d'Olot, estava casat i residia a la Plaça.² Els guàrdies es van endur Maria Pujolar que va ser tancada a la presó d'Olot. Els obrers de Sant Joan van pujar a Olot en manifestació per alliberar Maria. A Olot, van tancar els comerços i els obrers olotins es van ajuntar als de Sant Joan. Entre tots van fer una gran manifestació³.

Narcís Devesa Sala (1846): El 1884 tenia domicili a la plaça de Sant Joan. Estava casat amb Rosa Pinadella (1848) i tenien vuit fills: Celestí, Daniel, Albert, Elvira, Dolors, Maria i Carme. El més conegut dels seus fills va ser l'escultor Celestí Devesa Pina-

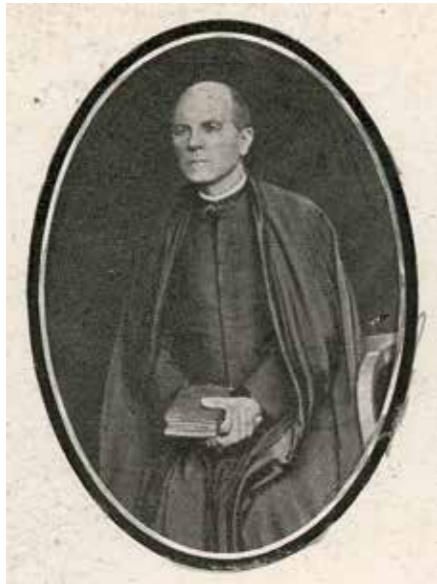
della (1868-1935). Narcís Devesa va estar molt de temps a l'Ajuntament, primer com a membre de la Junta Municipal i després com a regidor de l'equip de l'alcalde, Segon Torras. Formava part dels contribuents amb dret a vot el 1877. Al voltant del 1834, la seva família va anar a viure al mas Devesa de Begudà. El 1880 eren propietaris dels masos Devesa, Fàbrega i Mascou.

Joan Bosch (Olot, 1849): El 1882 tenia una fleca a la Plaça i era el president del gremi de flequers. A partir del 1893-94 va ser el flequer de la cooperativa. El primer de març del 1900, el flequer de Càpsec es va queixar a l'Ajuntament de Sant Joan del fet que l'agutzil de Sant Joan l'havia maltractat i li havia pres un sac de pa. El flequer de Càpsec va reclamar, almenys, l'import del sac de pa. L'agutzil va defensar que Bosch l'havia requerit per aturar el flequer quan entrava pa al poble per vendre'l sense pagar la quota. Segons l'agutzil, el flequer, quan els va veure, va marxar i, quan el van cridar, va llençar el sac de pa a la vorera⁴. Joan Bosch estava casat amb Sabina Sargatal

(Olot, 1849) i tenien tres fills: Josep (1881), Joaquina (1873) i Conxita (1875).

Martí Coderch (Sant Joan, 1846-1908): Tenia una fàbrica de fil al molí d'en Xiques. Com a fabricant de filats de llana al barri de Rossinyol declarava 700 fusos. L'any 1904, la seva fàbrica sortia a l'Anuari Riera. Estava casat amb Rosa Corominas (Sant Joan, 1853-1907). El 1880 tenia dos fills: Esteve (1852) i Joan (1868). L'Esteve, que el 1901 ja es feia càrrec de la fàbrica, estava casat amb Dolors Gual (1854). Ell és l'origen del nom de can Martí, que es donava a la fàbrica de fil de nom Fluvià Industrial que va existir fins al 2007 a la zona de Rossinyol.

August Brulé Bellager (1828): Era enginyer industrial i dirigia la fàbrica la Reformada, fundada per Pere Capdevila el 1841. El 1891, va guiar el periodista Luciano García del Real en la seva visita a la fàbrica. El va fer pujar al terrat des d'on van contemplar el salt d'aigua i el Boscarró. Vivia a les cases del Molí Fondo amb la seva filla Emília Brulé Dedrós (1860)⁵.



Mossèn Bartomeu Buch. Recordatori.
Arxiu: Xavier Brunsó.

Bartomeu Buch (Pineda de Mar, 1856-Sant Joan, 1922): El 1889 era el responsable de la rectoria de Sant Joan les Fonts. Va començar les obres de l'actual església parroquial, va propiciar la creació de dues escoles catòliques (una per a nenes i una per a nens) i va crear l'associació Filles de Maria. El setembre de 1915, Diari de Gerona va publicar la manera que tenia d'aconseguir fidels: "Quan Buch va arribar al poble es va trobar amb una església antiga i deserta. Mentrestant, el nombre d'habitants s'incrementava, perquè augmentaven les fàbriques. Això no obstant, es valoraven més les diversions que la religió i el treball. Sense ser orador i sense tenir influència, va atraure el poble a l'església. Ho va fer sobre la base de compartir les necessitats i els problemes dels altres. Hi ha testimonis que el defineixen com un home que persistia en l'objectiu d'atraure fidels. Els buscava un per un mentre treballaven a l'hort o al camp. Suportava tots els menyspreus i quan trobava un forat entrava dins la persona i se l'enduia a l'església. També estava present a les cases on hi havia malalts o problemes. Molts obrers es preparaven per al matrimoni a la parròquia i el capellà els esperava sense deixar que alteressin les hores del menjar. Sense trencar-los els motlles va aconseguir, fer-los al desig de l'Església. Va procurar ser amic de tot-



Corpus del 15 de juny 1911. Hi surten membres de l'Associació Catòlica de Sant Joan.
Autors; Gabriel i Joan Font i Roig. Arxiu: Xavier Brunsó.

hom i fugir de la política. Cada aniversari de l'arribada de mossèn Bartomeu Buch, el poble celebrava un jubileu (festa de celebració del temps d'exercici d'un càrrec). L'agost del 1914, el poble va fer una festa per celebrar que mossèn Bartomeu Buch feia 25 anys que s'havia fet càrrec de la parròquia". Va morir de sobte el setembre de 1922.

Josep Esquena Mas (Joanetes, 1850-Barcelona, 1900): Va ser membre de la junta de propietaris i contribuent associat a l'Ajuntament. Estava casat amb Maria Casadevall i Moret, una de les propietàries més importants de Sant Joan. Eren els propietaris dels terrenys, els edificis i la resclosa de la Sebastiana, cosa que no significa que tinguessin la filatura. Provenent d'una gran casa pairal de Joanetes, Josep va prendre compromís pel catalanisme. Va prendre part en les assemblees catalanistes de Manresa (1892), Olot (1895) i Girona (1897). Va tenir la idea de fer una fàbrica de pasta de paper prop de les fàbriques de Sant Joan i la va dissenyar ell mateix. Es va fer soci amb

el senyor Pons i junts van fer la fàbrica de pasta de paper dins de la colònia de la Sebastiana. El 1888 va dur la pasta a l'Exposició Universal de Barcelona i va tenir molt d'èxit, però no tant com ell hauria volgut. Quan va morir, Josep Berga (1837-1914) al diari *La Veu de Catalunya* el va definir com una persona franca de caràcter bondadós i una de les persones més influents d'Olot i comarca. Havia estat un dels socis fundadors del Banc de Girona i havia presidit el Casino d'Olot.

Sebastià Casas Codony: El taller de Sebastià Casas consta a les contribucions de 1882 al carrer Juvinyà. El 1891 va ser visitat pel periodista Luciano García del Real. Va publicar a *La Il·lustració Catalana*: "És un dels mecànics més intel·ligents d'aquest país". Tenia un soci que es deia Pere Vidal. El 27 de gener del 1888 va demanar autorització per abastir el poble des de la font de la Mutxana. Estava casat amb Anna Pujol (Olot, 1846) i tenien dues filles i un fill: Francesca (1873), Juli (1879) i Maria (1882). Juli Casas va seguir l'ofici del seu pare i va ser un bon professional.



Joan Prat Gabarrou. Publicada a la revista L'Estalvi el setembre del 1918.

El 1924 consta que guanyava 475 pessetes al mes, mentre que la major part dels salaris eren de 150 pessetes al mes i menys. (Padró 1924-ACGX140-190-T2-60)

Narcís Trilla Prat (1852): Narcís Trilla era el propietari del mas Vivers. Estava casat amb Maria Vivers (1853), la filla de Joan Vivers (1811) i Antònia Roquer (1821). El matrimoni format per Narcís i Maria tenia dos fills: Càndida i Francesc. Durant molt de temps, va ser regidor síndic; representava el municipi en actes fets a fora del terme. Presidia l'Associació de Catòlics de Sant Joan. Durant anys va estar entre els caps de família designats com a jurats pel Jutjat d'Olot.

Marià Trilla Pujolriu (Sant Joan, 1909 - Gusen, 1942): El 1924 vivia al mas Vivers amb Narcís Trilla Pujolriu i Ramon Pujol Triadú. Els seus avis Narcís Trilla (1852) i Maria Vivers (1853) consten com a catòlics actius. El 1911 estaven al llistat de donants per al bàcul del bisbe de Tuir. L'1 de gener de 1911, el seu avi, Narcís Trilla, era el president de l'Associació de Catòlics de Sant Joan les Fonts. L'àvia Maria Vivers va ser la darrera propietària del mas a dur el cognom Vivers. En el padró de 1924 figura com un nen que anava a l'escola. No li consten activitats polítiques ni sindicals; ni abans ni durant la Guerra Civil. Quan va morir, el 24 de febrer de 1942, al camp de concentració de Gusen (Àustria) tenia 33 anys. Padró general 1901: ACGAX140-190-T2-59 Padró general 1924: ACGAX140-190-T2-60

Joan Prat Gabarrou (1873-1919): Tenia una filatura denominada Prat Hermanos a can Gabarró (Vall de Bianya). Era regidor a l'Ajuntament de Càpsec. Venia molt a Sant Joan, on participava de les activitats culturals i religioses. El febrer del 1917 es va convertir en un dels principals col·laboradors de la revista *L'Estalvi*. També publicava a la revista *La Comarca*. Publicava poemes populars, relats, llegendes i reportatges de costums. És recordat per la llegenda *Les Violes*, els articles *Lo rossinyol*, *L'anada a Sant Ferriol* i *La Festa del Roser*, una col·lecció de sonets dedicats a les fonts de la rodalia i el relat *El rei de la Kika*. Estava casat i tenia dos fills.

Lluís Torras Nató (1879-1971): Va ser un escriptor de costums i un col·laborador en premsa tota la vida. Als diaris i revistes opinava sobre política i agricultura. En política tenia compromís amb la Lliga Regionalista. Les seves obres cabdals van ser *Garvelles de Fajol*, publicada el 1904 i *La típica antiga masia catalana*, una obra que encara és consultada. Era un mestre en la descripció de personatges de la muntanya. Es va casar amb Concepció Ros Benet. Era el propietari de la casa pairal d'Aiguanegra i un expert agricultor. Era fill d'Isidre Torras i Olivet (1841) i Mercè Nató (Girona, 1845).

Llorenç Cufí Callís: L'1 d'agost del 1901 constava com a jutge municipal. Va ser mestre del 1899 fins al 1906, quan va morir amb 30 anys. En temps de la República els seus alumnes van demanar que l'Ajuntament li dedicés l'actual carrer sant Antoni. Vivia al carrer de can Coca, actual Santa Magdalena. El 8 de juny de 1934 l'Ajuntament va aprovar el canvi de nom. Era fill de Sant Llorenç de la Muga. El 1894 va obtenir el títol de mestre de Primera Ensenyança Superior (*Diari de Girona* 28/6/1894). El 14 de juny de 1899 els mestres de Sant Joan documentats al BOP eren Llorenç Cufí, Francesca Torrentà i Lluís Alsina. Segons el BOP del 24/12/1886, va ser exclòs del servei militar. Segons el BOP del 23/5/1898, la UB el va admetre a oposicions a la plaça de mestre.

Lluís Aguilar Lanau (Graus [Osca] 1870 - Sant Joan, 1956): Va estudiar medicina a Barcelona. El 1895 va obtenir el títol i va començar a fer de metge a Tortellà. El 1906 va arribar a Sant Joan. Va ser un

dels principals contribuents associats a l'Ajuntament, era soci de la cooperativa de consum dels metges. Estava casat amb Maria Camó Santaló (Tortellà, 1879). Van tenir tres filles i un fill: Irene Aguilar Camó (tocava el violí i el piano. Tortellà, 22/9/1911), Júlia Aguilar Camó (mestra. Tortellà, 7/10/1907), Glòria Aguilar Camó (Tortellà, 19/2/1912) i Lluís Aguilar Camó (metge). Durant la guerra va haver d'absentar-se. "La nit del 29 al 30 d'octubre de 1936, el sereno del municipi per ordre del comitè em va requerir per assistir un suposat malalt. En el portal de la casa, davant de la barana hi havia l'automòbil que m'havia d'acompanyar a un passeig sense tornada. Que en vista del fet que estava amenaçat i perseguit, per salvar la vida, vaig haver d'absentar-me del poble obligat per força major. Que allò fou una persecució i reformació del càrrec executada pel comitè roig incontrolat que em va causar importants danys i perjudicis. Per la qual cosa en considerar-me víctima en el decret del 21 d'octubre, sol·licito de l'Il·lustre Ajuntament es digni a raonar en tots els predicaments que tinguin lloc, com és de dret i de justícia. Begudà, 13 de novembre de 1939". El 1941, va començar a tramitar la seva jubilació. Va morir a Sant Joan les Fonts l'abril de 1956.

Pere Moret Danés (Sant Miquel de Pera, 1875 - Sant Joan les Fonts, 1948): El 1910 era secretari municipal provisional a Sant Gregori i el 1911 va arribar a Sant Joan les Fonts per fer de secretari. Va fer la seva feina fins que l'1 de setembre de 1936 va ser destituït del càrrec. Va passar 60 dies sense cobrar, fins que el 12 de juny del 1937 va començar de secretari interí a Sant Salvador de Bianya. Quan va acabar la guerra, va tornar a Sant Joan. Estava casat amb Lluïsa Vergés Simón. Tenien dos fills: Jesús i Maria Josep. El seu fill Jesús es va casar amb Mercè Brunsó Agustí.

¹⁾ Llibre d'actes dels plens de 1882 (ACGAX140-190-T2-5)
²⁾ Padró 1885. (ACGAX140-190-T2-57).
³⁾ Joan Barnadas. El Moviment Obrer a Olot.
⁴⁾ Llibre d'actes ACGAX140-190-T2-18).
⁵⁾ Padró 1885: Fons ACGAX140-190-T2-57
⁶⁾ Lluís Aguilar. (Llibre d'actes del 1939 al 1942.ACGAX140-190-T2-38- Unitat 38



Records

Seguim buscant fotografies antigues —o no tan antigues— que sorprenguin, emocionin, ens facin viatjar en el temps, recordar, identificar i homenatjar persones, generacions o èpoques.



La Sebastianeta (inici anys 60)

D'esquerra a dreta: Maria Ayguabella, Quimeta Costa, Àngel Ayguabella, Antonio Gutzems, Assumpció, Carme Freixes, Joan Freixes i Ma. Àngels Freixes

Foto cedida per: Maria Ayguabella



Penya Paperina (anys 20)

Fila superior (segon i cinquè jugador per l'esquerre): Joan Badia i Arseni Xiques.

Si coneixeu la identitat d'algú altre de la fotografia, feu-nos-ho saber a:

comunicació@santjoanlesfonts.cat

Foto cedida per Rosa Serra

Festival de Nadal (1983)

Foto cedida per Xavier Brunsó



